UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI KATEDRA INFORMATIKY

M. Rotter, T. Kukučka, J. Zehnula

KMI/FJAA – Formální jazyky a automaty

	Abstrakt	
Tento dokument je pouze přepisem zápisk nášel doc. Vilém Vychodil PhD.	Abstrakt ů a poznámek z přednášek předmětu KMI/FJAA. Před	l-
Tento dokument je pouze přepisem zápisk nášel doc. Vilém Vychodil PhD.		l-
Tento dokument je pouze přepisem zápisk nášel doc. Vilém Vychodil PhD.		l-
Tento dokument je pouze přepisem zápisk nášel doc. Vilém Vychodil PhD.		l-
Tento dokument je pouze přepisem zápisk nášel doc. Vilém Vychodil PhD.		1-
Tento dokument je pouze přepisem zápisk nášel doc. Vilém Vychodil PhD.		l-
Tento dokument je pouze přepisem zápisk nášel doc. Vilém Vychodil PhD.		1-

Obsah

1.	Historie	1
2.	Kódová analýza	1
	2.1. Lexikální analýza	1
	2.2. Syntaktická analýza	1
3.	Základní pojmy	1
4.	Operace s řetězci	2
5.	Formální jazyk	4
6.	Lexikografické uspořádání	4
7.	Operace nad jazyky	4
	7.1. Množinové	4
	7.2. Ostatní	5
8.	Gramatiky	5
	8.1. Přepisovací generovací pravidla	5
	8.1.1. Vlastnosti pravidel	5
	8.1.2. Příklady pravidel	6
	8.1.3. Přímé odvozování řetězců pomocí pravidel	6
	8.2. Formální gramatiky	7
	8.3. Hierarchie gramatik	8
	8.4. Gramatika nezkracující	9
	8.5. Základní vlastnosti bezkontextových gramatik	10
9.	Automaty	13
	9.1. Reprezentace KNA	14
	9.2. Nedeterministický výpočet	15
	9.3. Rozšířená přechodová funkce	15
	9.4. Řetězce přijímané KNA	16
	9.5. Determinizace KNA	17
	9.6. Algoritmus pro převod KNA na KDA	17
10	.Vztah regulárních jazyků a konečných automatů	19
	10.1.Regulární jazyky jsou rozpoznatelné KDA (implikace zleva)	19
	$10.2.$ Jazyky rozpoznatelné KDA jsou regulární (implikace zprava) $\ \ldots \ \ldots \ \ldots$	20
	10.3. Regulární gramatiky	21

11. Nedeterministický konečný automat s $\varepsilon\text{-p\\"r}$ echody	24
11.1. Reprezentace ε KNA	24
11.2. Nedeterministický výpočet	25
11.3. ε -uzávěry množin stavů	25
11.4. Rozšířená přechodová funkce	26
11.5. Ekvivalence s KDA	26
12. Algoritmus na převod ε KNA na KDA	27
13.Regulární výrazy	28
14.Jazyky generované regulárními výrazy	28
15.Uzávěrové vlastnosti regulárních jazyků	29
15.1. Základní uzávěrové vlastnosti	29
15.2. Další uzávěrové vlastnosti	32
15.3. Pumping lemma	32
16.Minimalizace KDA	34
16.1. Zprava invariantní ekvivalence	34
16.2. Faktorizace automatu	34
16.3. Algoritmus pro hledání redukovaného automatu	36
17.Izomorfismus automatů	38
18.Bezkontextové gramatiky	38
18.1. Derivační stromy	40
18.2. Jednoznačné a nejednoznačné bezkontextové gramatiky	42
18.3. Uzávěrové vlastnosti bezkontextových jazyků	42
18.4. Bezkontextové gramatiky v programátorské praxi	43
19. Nedeterministický zásobníkový automat	44
19.1. Reprezentace NZA	45
19.1.1. Přechodová tabulka	45
19.1.2. Přechodový diagram	46
19.2. Jazyky rozpoznávané NZA	46
$19.3.\ {\rm Rozpoznání}$ jazyk způsobem přechodu od koncových stavů k vyprázdnění zásobníku	46
19.4. Rozpoznání jazyk způsobem přechodu od vyprázdnění zásobníku k přijímání koncovými stavy	47
19.5. Automaty pracující s celým zásobníkem	47
19.6. Poznámky o vlastnostech NZA	48
19.7. Od gramatik k automatům	49
19.8. Od automatů ke gramatikám	51

Seznam obrázků

1.	Grafické znázornění komutativity zřetězení řetězců	4
2.	Vychodilovo "vajíčko."	9
3.	Pseudokód pro převod KNA na KDA	18
4.	Pseudokód pro převod ε KNA na KDA	27
5.	Náčrt zásobníkového automatu	45
6.	Vkládání hodnot na zásobník u NZA	45

Seznam tabulek

1.	Přechodová tabulka s množinami stavů	15
2.	Přechodová tabulka pro 27. přiklad	2^{2}
3.	Tabulkový popis rozkladů stavů	37
4.	Ukázka přechodové tabulky pro NZA.	4!

3. ZÁKLADNÍ POJMY 1

1. Historie

Počátek úvah, jež byly později základem seriozního zkoumání formálních jazyků potažmo automatů se datuje do 30. let. Průkopníkem této oblasti byl Noam Chomsky 1 .

Jako příklad selhání autora programovacího jazyka si uveďme jazyk Fortran, jehož konstrukce byla po syntaktické stránce špatná, což vedlo ke gramatické ne jednoznačnosti tohoto jazyka.

2. Kódová analýza

2.1. Lexikální analýza

Dělení kódu na tokeny², jež se zapisují například ve stylu \langle znak, identifikátor \rangle . Příkladem je tedy i token $\langle =, assignment \rangle$ a jiné.

2.2. Syntaktická analýza

Syntaktická analýza vytváří stromovou závislost jednotlivých tokenů, jejíž reprezentace se nazývá syntaktický-derivační strom. V rámci této analýzy rozlišme:

- 1. Teorii jazyků, jenž se zabývá stavbou jazyka (respektive jeho syntaxí) a poskytuje tzv. **generativní aparát**. Dodejme, že gramatika říká, v jakém tvaru může být zapsán validní program.
- 2. Teorii automatů, jež poskytuje tzv. **analytický aparát**. Dodejme, že automatem se rozumí de-facto jednoduchý algoritmus.

3. Základní pojmy

- **Symbol** (případně znak). Jedná se o syntaktický pojem (význam tedy nehraje roli), který představuje *jméno* (analogicky k *písmenu* z přirozeného jazyka). Mezi symboly počítejme například **0**, **+**, **Š**, **while**.
- Abeceda. Abecedou rozumíme množinu (například množinu X) všech přípustných symbolů (znaků), přičemž taková množina je neprázdná (tedy |x|>0) a konečná. Konečnost množiny je omezení dané reprezentovatelností množiny v rámci počítačové techniky. Abecedy značíme řeckými písmeny. Například $\Sigma, \Sigma', \Gamma, \ldots, \Omega$. Například $\Sigma = \{a, b, c\}$.
- Řetězec (případně slovo). Jedná se o konečnou posloupnost symbolů (znaků) vybraných z nějaké dané abecedy. Například $\langle a_1, a_2, \dots, a_n \rangle \in \Sigma, n$ nazvěme *délkou řetězce*. Formálně definujme řetězec jakožto zobrazení

$$x: \{a, b, c, d, \dots, i, j, \dots\} \rightarrow \Sigma$$

kde

$$1 \rightarrow a, 2 \rightarrow b, 3 \rightarrow c$$

a tak podobně. Délku řetězce označme |x|.

 $^{^1}$ Jméno této osoby čti [$\check{c}omski$] a zapamatuj si ke státnicím, že Chomsky byl nebezpečný levicový intelektuál. 2 Překládej jako část, díl nebo také fráze.

• Prázdný řetězec. Jedná se o řetězec, pro který platí, že |x|=0 a značíme jej ε , přičemž platí následující zápis:

$$\varepsilon\subseteq\emptyset\to\Sigma$$

Prázdný řetězec **není** symbolem, tedy $\varepsilon \notin \Sigma$.

 ${\bf V\check{e}ta}$ 1: Nadk-prvkovou abecedou je právě k^n řetězců délky n.

Poznámka 1: Uveďme si rovněž značení pro dva důležité pojmy:

- Σ^* označuje množinu všech řetězců nad abecedou Σ .
- Σ^+ označuje množinu všech řetězců nad abecedou Σ vyjma ε .

4. Operace s řetězci

• **Zřetězení** (konkatenace). Jde v podstatě o spojení³ dvou řetězců v daném pořadí do jednoho řetězce.

Příklad 1: Mějme dva řetězce a, b:

$$a_1 \dots a_n$$
 a $b_1 \dots b_m$

Pak jejich zřetězení má tvar:

$$a_1 \dots a_n b_1 \dots b_m$$

Identifikátorem⁴ operace zřetězení je \circ , například $x \circ y$ je zřetězením řetězců x a y. Formálně takto:

$$x: \{1, \dots, n\} \to \Sigma$$

 $y: \{1, \dots, m\} \to \Sigma$
 $x \circ y: \{1, \dots, n+m\} \to \Sigma$

Poznámka 2: Algebraicky je tatáž operace zapsána jako $\langle \Sigma^*, \circ, \varepsilon \rangle$.

- Rovnost řetězců Pro prohlášení dvou řetězců za sobě rovné v žádaném smyslu je třeba splnit obecně dvě následující podmínky:
 - 1. Oba řetězce mají stejnou délku, tedy |x| = |y|.
 - 2. Bude-li délka označena jako n, pak musí platit, že $\forall i|i\in\{1,\ldots,n\}, x(i)=y(i)$. Tedy každé dva k sobě náležící symboly z daných řetězců jsou si rovny.

Uvažujeme-li rovnost řetězců, pak je záhodno uvažovat následující pojmy:

- **Prefix** řetězce. Označme jej $Pfx(x) = \{y | \exists z \text{ tak, že } yz = x\}.$
- Infix řetězce. Označme jej $Ifx(x) = \{y | \exists z_1, z_2 \text{ tak, že } z_1yz_2 = x\}.$
- **Sufix** řetězce. Označme jej $Sfx(x) = \{y | \exists z \text{ tak, } \text{že } zy = x\}.$

 $^{^3\}mathrm{Pro}$ milovníky jazyka Scheme můžeme tuto operaci přirovnat k proceduře append

⁴Identifikátor zřetězení se velmi čast v zápisech zřetězení vynechává.

3

Věta 2:

$$xy = xz \implies y = z$$

 $yx = zx \implies y = z$

Algebraicky je operace zapsána jako $\langle \Sigma^*, \cdot, \varepsilon \rangle$.

Věta 3: Vyslovme předpoklad, že platí xy = uv. Pak platí právě jedno z těchto tvrzení:

$$x=u,y=v$$

$$|x|>|u| \text{ a } \exists w|w\neq \varepsilon, \text{ tak že } x=uw \text{ a } v=wy$$

$$|x|<|u| \text{ a } \exists w|w\neq \varepsilon, \text{ tak že } u=xw \text{ a } y=wv$$

• N-tá mocnina řetězce.

$$x^{n} = \left\{ \begin{array}{ll} x & \text{pro } n = 1 \\ xx^{n-1} & \text{v ostatních případech} \end{array} \right\}$$

respektive

$$x^{n} = \left\{ \begin{array}{ll} \varepsilon & \text{pro } n = 0 \\ xx^{n-1} & \text{v ostatních případech} \end{array} \right\}$$

Poznámka 3: Mějme na paměti, že operace mocnění má vyšší prioritu než-li operace konkatenace (zřetězení).

Věta 4: Mějme u a $v \in \Sigma^*$, pak platí uv = vu (komutativita), právě tehdy, když $\exists z | z \in \Sigma^*$ a nezáporná celá čísla p, q tak, že $u = z^p$ a $v = z^q$.

Předpokládejme, že po p, z, q máme $u = z^p, v = z^q$. Pak obecně platí následující zápis:

$$uv = z^p z^q = z^{p+q} = z^q z^p = vu$$

Předpokládejme, že uv = vu. Indukcí přes |uv| předpokládáme, že tvrzení platí pro libovolné dva řetězce, jejichž délka zřetězení je menší než-li |uv|. Mohou nastat tyto případy:

- 1. |u| = |v|, pak u = v, pak z = u, p = q = 1
- 2. |u| < |v|

Berme v potaz také následující zápis doplněný obrázkem: 1.

$$uw=v$$

$$wu=v$$

$$uw=wu$$

$$|uw|<|uv|, \text{ tedy } \exists z,p,q \text{ tak, } \mbox{\'e}\ u=z^p,w=z^q,v=z^{p+q}$$

Obrázek 1. Grafické znázornění komutativity zřetězení řetězců.

5. Formální jazyk

Zaveďme si pojem formální jazyk nad množinou všech řetězců Σ^* . Označme tento jazyk jako L. Pak platí tato tvrzení:

 $L \subseteq \Sigma^*$ (každá podmnožina abecedy je jazykem) $L = \emptyset$ (prázdný jazyk)

 $L = \{\varepsilon\}$ (jazyk s prázdným řetězcem)

L = jazykC + + (jazyk C++)

:

Pozor, obecně platí že prázdný jazyk = jazyk s prázdným řetězcem.

6. Lexikografické uspořádání

Předpokládejme uspořádání na množině Σ^* . Nazvěme toto uspořádání striktním totálním. Pak toto uspořádání například pro $\Sigma = \{a_1, \ldots, a_n\}$ je $a_1 < a_2 < a_3 < \ldots < a_n$.

Totální striktní uspořádání označme $<_l$.

Položme $x <_l y$ pro $x, y \in \Sigma^*$. To ale platí pokud platí alespoň jedno z následujících dvou tvrzení:

- 1. |x| < |y|
- 2. |x| = |y|a $\exists i$ tak, že x(i) < y(i)a zároveň x(j) = y(j) pro $\forall j | j < i$

Příklad 2: $\Sigma = \{0,1\}$. Triviálně tedy 0 < 1. Následně striktně $\varepsilon <_l 0 <_l 1 <_l 00 <_l 01 <_l 10 <_l 11$.

Věta 5: Striktní totální uspořádání je asymetrické a tranzitivní. A pro $x \neq y$ platí buď $x <_l y$ nebo $y <_l x$.

Důsledek 1: Důsledkem věty 5 je tvrzení, že množina Σ^* je spočetně nekonečná. Dodejme, že jazyk je (obvykle) spočetná množina.

7. Operace nad jazyky

7.1. Množinové

Množinové operace nad jazyky jsou prakticky totožné operacím na kterýchkoliv jiných množinách. Můžeme tedy použít množinový průnik, sjednocení, komplement (doplněk) nebo rozdíl.

7.2. Ostatní

• Zřetězení (produkt) množin. Vyjádřeme produkt takto:

$$L_1L_2 = \{xy | x \in L_1, y \in L_2\}$$

Produkt množin není obecně komutativní, ale je asociativní, přičemž prázdná množina tuto operaci anihiluje. Uveďme si rovněž monoid $\langle 2^{\Sigma^*}, \circ, \{\varepsilon\} \rangle$.

• Mocnina jazyka. Mocninu vyjádříme takto:

$$L^{n} = \begin{cases} \{\varepsilon\} & \text{pro } n = 0\\ LL^{n-1} & \text{pro } n \ge 1 \end{cases}$$

- Kleeneho 5 uzávěr neboli iterace. Tento uzávěr vyjádříme takto:

$$L^* = \bigcup_{i=0}^{\infty} L^i$$

• Pozitivní uzávěr neboli pozitivní iterace. Tento uzávěr vyjádříme takto:

$$L^+ = \bigcup_{i=1}^{\infty} L^i$$

Všimněte si podobností mezi těmito dvěma uzávěry. Pozitivní uzávěr vynechává prázdný řetězec.

8. Gramatiky

Jak víme, tak jazyky mohou být *nekonečné* ve smyslu, že obsahují nekonečný počet slov. Nabízí se tedy otázka, jak tyto jazyky rozumně popsat, jak je reprezentovat resp. jak vytvořit *konečnou* sadu pravidel, jejichž aplikace by vedla k opětovné generaci původního jazyka.

8.1. Přepisovací generovací pravidla

Pravidlem rozumíme zpravidla každou takto definovanou dvojici.

$$\langle x, y \rangle \in \Sigma^* \times \Sigma^*$$

Pak neformálně tvrdíme, že x se přepisuje na y. Nutno dodat, že předchozí zápis lze zapsat i například takto.

 $x \to y,$ kde symbol $\to \not \in \Sigma$ můžeme prohlásit za tzv. metasymbol.

8.1.1. Vlastnosti pravidel

- Nezkracující pravidlo je pravidlo, o kterém platí, že $|x| \le |y|$. Tedy aplikaci tohoto pravidla na vstupní řetězec určitě nevznikne řetězec kratší, než-li jeho předloha.
- ε pravidlo je pravidlo tvaru $x \to \varepsilon$.

 $^{^5}$ Stephen Cole Kleene je známý matematik, jenž se významně podílel na položení základů teoretických počítačových věd.

8.1.2. Příklady pravidel

Příklad 3: Mějme zadání abecedy $\Sigma = \{a, b, c\}$. Pravidla s využitím této abecedy by mohla být například tato.

$$\begin{array}{ccc} aa & \rightarrow & bc \\ bb & \rightarrow & abba \\ c & \rightarrow & \varepsilon \end{array}$$

Příklad 4: Mějme další zadání abecedy $\Sigma = \{expr, +, \times\}$. Pravidla s využitím této abecedy by mohla být například tato.

$$expr \rightarrow expr + expr$$

 $expr \rightarrow expr \times expr$

8.1.3. Přímé odvozování řetězců pomocí pravidel

Uvažujme odvozovací pravidlo $x \to y$ nad abecedou Σ , pak řekneme, že řetězec v **je přímo odvozen** z řetězec u pomocí pravidla $x \to y$, pokud $\exists p, q \in \Sigma^*$ tak, že

$$u = pxq$$
$$v = pyq$$

Značení předchozí operace je následující:

$$u \Rightarrow_{x \to y} v$$

Slovně bychom tento zápis vystihli jako "přímý přepis dle pravidla $x \to y$."

Řetězec v vznikne přímým přepisem z u pomocí pravidel $P \subseteq \Sigma^* \times \Sigma^*$, pokud $\exists \pi \in P$ tak, že $u \Rightarrow_{\pi} v$.

Značme $u \Rightarrow_P v$. P je množinou užitých pravidel. P i \Rightarrow_p jsou binární relace na Σ^* a $P \subseteq \Rightarrow_p$, tedy "P je podmnožinou šipky p." Platí, že $x \to y \in P$ a $x \Rightarrow_{x \to y} y$.

Příklad 5: Mějme abecedu $\Sigma = \{a, b, c\}$ a soubor pravidel $P = \{aa \to bc, a \to cab, bb \to \varepsilon\}$. Pak by odvození v jednom kroku mohla vypadat například takto:

$$baaa \rightarrow bbca$$

 $bac \rightarrow bcabc$

Definice 1: Definujme pojem derivace. Jedná se o posloupnost řetězců ve tvaru:

$$x_0, ..., x_k, \text{ kde } k \geq 0 \text{ a kde } \{x_0, ..., x_k\} \in \Sigma^*$$

se nazývá **P-derivace délky k**, pokud $x_{i-1} \Rightarrow_p x_i, \forall 1 \leq i \leq k$. Symbolicky totéž $x_0 \Rightarrow_p x_1 \Rightarrow_p \dots \Rightarrow_p x_k$. Počet odvození tedy značí *délku* derivace.

Pokud pro $u, v \in \Sigma^* \quad \exists$ P-derivace $u = x_0 \dots x_k = v$, pak říkáme, že v je odvozeno z u pomocí pravidel z P, což značíme například $u \Rightarrow_P^* v$, tímto je pochopitelně myšleno odvození ve více krocích. Platí, že $P \subseteq \Rightarrow_P \subseteq \Rightarrow_P^+$.

Příklad 6: Mějme abecedu $\Sigma = \{a, \dots, z\}$ a pravidla stejná jako v příkladu 5. Nyní odvozujeme například takto:

$$b\underline{aaa}, \underline{bb}ca, \underline{ca}, \underline{ccab}$$

8.2. Formální gramatiky

Mějme následující entity:

- Σ abeceda terminálních symbolů (tyto symboly tvoří řetězce daného jazyka).
- N abeceda neterminálních symbolů (tyto symboly se užívají k řízení průběhu odvozování).

Dodejme, že obě množiny by měly být neprázdné a konečné.

Definice 2: Odvozovací pravidlo $x \to y$ se nazývá generativní, pokud x obsahuje alespoň jeden neterminální symbol.

Definice 3: Mějme strukturu $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$, kde N je abecedou neterminálních symbolů, Σ je abecedou terminálních symbolů, P je množinou odvozovacích pravidel a $S \in N$ je tzv. počátečním resp. startovním neterminálem. Pak tuto čtveřici nazveme **gramatikou**.

Poznámka 4: Pokud chceme vyjádřit, že z jednoho symbolu odvozujeme několik možných alternativ, tak to zapíšeme místo klasického dlouhé zápisu $y \to x_1, y \to x_2, \ldots$ pomocí zkrácené notace např. $y \to x_1 |x_2| \ldots$

Příklad 7: Gramatika může vypadat třeba takto:

$$N = \{\varepsilon, S, D, I\}$$

$$\Sigma = \{0, \dots, 9, +, -\}$$

$$P = \{S \rightarrow -I| + I|I, I \rightarrow DI|D, D \rightarrow 0|1| \dots |9\}$$

$$G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$$

Příklad 8: Nebo takto:

$$\begin{array}{lcl} N & = & \{S,X,Y\} \\ \Sigma & = & \{a,b,c\} \\ P & = & \{S \rightarrow XcYcX,X \rightarrow aX,X \rightarrow bX,X \rightarrow cX,X \rightarrow \varepsilon,Y \rightarrow abY,Y \rightarrow ab\} \\ G & = & \langle N,\Sigma,P,S \rangle \end{array}$$

Definice 4: Každý řetězec $x \in (N \cup \Sigma)^*$, pro který platí $S \to^* x$, je **větná forma** gramatiky $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$. Větná forma se nazývá **větou**, pokud $x \in \Sigma^*$.

Definice 5: Jazyk generovaný gramatikou definujme jako:

$$L(G) = \{ x \in \Sigma^* | S \Rightarrow_G^* x \}$$

Vidíme tedy, že takový jazyk obsahuje $v \check{e} t y$, které lze odvodit ze startovacího neterminálu pomocí pravidel této gramatiky.

Příklad 9: Tento příklad čerpá gramatiku z příkladu 8.

$$\begin{array}{lll} S & \Rightarrow_G^* & abbccYcX \\ S & \Rightarrow_G^* & Xcababababc \\ S & \Rightarrow_G^* & cYcbaX \\ S & \Rightarrow_G^* & abbccabca \\ S & \Rightarrow_G^* & cabababc \end{array}$$

Definice 6: Gramatiky G_1 a G_2 jsou **ekvivalentní**, pokud generují stejný jazyk.

8.3. Hierarchie gramatik

- \bullet Gramatiky typu 0 jedná se o gramatiky bez omezení.
- Gramatiky typu 1 jedná se o tzv. kontextové nebo kontextově závislé gramatiky. Ty splňují následující omezení na tvar pravidel. Pro každé pravidlo gramatik tohoto typu platí, že:
 - 1. Buď je (pravidlo) ve tvaru $pAq \to p \times q$, kde $p, q \in (\Sigma \cup N)^*, A \in N, x \in (\Sigma \cup N)^*$, kde p a q se nazývají levým resp. pravým **kontextem**.
 - 2. Nebo je (pravidlo) ve tvaru $S \to \varepsilon$, kde S je startovní terminál gramatiky, ale pouze za předpokladu, že S se nevyskytuje na pravé straně žádného pravidla.

Zároveň platí pro každé pravidlo (s výjimkou pravidla $S \to \varepsilon$), že délka odvozeného řetězce je minimálně stejně velká jako délka vstupního řetězce. Gramatika tedy zároveň obsahuje pouze tzv. nezkracujíci pravidla.

Gramatiky typu 2 – jedná se o tzv. bezkontextové gramatiky, jenž obsahují pravidla ve tvaru:

$$A \to x$$
, kde $A \in N, x \in (\Sigma \cup N)^*$

Na levých stranách pravidel tedy očekáváme pouze neterminální symbol a na pravé straně očekáváme minimálně jeden symbol (s výjimkou pravidla $S \to \varepsilon$). S se navíc nesmí vyskytovat na pravých stranách pravidel.

Příklad 10: Mějme tuto gramatiku:

$$\begin{array}{rcl} G & = & \langle N, \Sigma, P, S \rangle \\ N & = & \{A, S\} \\ \Sigma & = & \{0, 1\} \\ P & = & \{S \rightarrow 0A, A \rightarrow \varepsilon\} \end{array}$$

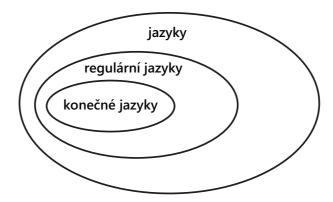
- Gramatiky typu 3 jedná se o tzv. *regulární* resp. *pravolineární* gramatiky, které obsahují pravidla ve třech následujících tvarech:
 - 1. $A \to bB$, kde $A, B \in N, b \in \Sigma$
 - 2. $A \rightarrow a$
 - 3. $S \to \varepsilon$

Poznámka 5: Každý konečný jazyk je regulární.

Důkaz 1: Mějme jazyk $L = \{x_1, \dots, x_n\}$. Abychom tento jazyk prohlásili za regulární, tak je třeba najít regulární gramatiku, která tento jazyk generuje.

Mějme tedy nějaké dané Σ a
 Sa zvolme N. Následně platí $\forall x_i \in L$ je dvojího typu:

- 1. $x_i = \varepsilon$ a následně $S \to \varepsilon$
- 2. $x_i = a_1 \dots a_k$ a následně $S \to a_{i1}A^{'}, A^{'} \to a_{i2}A^{''}, \dots, A^{k-1} \to a_{ik}A^k$

Obrázek 2. Vychodilovo "vajíčko."

Příklad 11:

$$\begin{array}{rcl} N & = & \{S\} \\ \Sigma & = & \{a,b\} \\ P & = & \{S \rightarrow aSb|\varepsilon\} \\ L(G) & = & \{a^nb^n| & n \geq 0\} \end{array}$$

Máme tedy bezkontextový jazyk.

Příklad 12:

$$\begin{array}{rcl} N & = & \{S\} \\ \Sigma & = & \{a,b\} \\ P & = & \{S \rightarrow SS|aSb|bSa|\varepsilon\} \end{array}$$

L(G) je bezkontextový jazyk.

Příklad 13:

$$\begin{array}{rcl} N & = & \{S,V\} \\ \Sigma & = & \{p,),(,\Rightarrow,!\} \\ P & = & \{S\rightarrow V|(S\Rightarrow S)|!S,V\Rightarrow pV|p\} \end{array}$$

L(G) je jazyk všech výrokových formulí.

8.4. Gramatika nezkracující

Gramatika G se nazývá nezkracující, pokud má pouze nezkracující pravidla. Avšak navíc může mít tato gramatika pravidlo ve tvaru $S \to \varepsilon$, přičemž S se nesmí nacházet na pravé strané žádného pravidla.

Příklad 14:

$$\begin{array}{lcl} N & = & \{S,A,B,C\} \\ \Sigma & = & \{a,b,c\} \\ P & = & \{S \rightarrow \varepsilon | abc | Ac,A \rightarrow aBcb,Bcb \rightarrow bBc,Bcc \rightarrow Ccc,bc \rightarrow Cb,aC \rightarrow aab | aA\} \end{array}$$

Věta 6: Gramatiky typu 1(viz. 8.3.) a 3(viz. 8.3.) jsou nezkracující.

Věta 7: Ke každé gramatice G, existuje ekvivalentní gramatika G', ve které jsou všechna pravidla obsahující terminální symboly ve tvaru $A \to a$, kde $A \in N$, $a \in \Sigma$.

Důkaz 2: Pro každý terminál $a \in \Sigma$, zavedeme terminál N_a a pravidlo $N_a \to a$. Všechny výskyty terminálů ve výchozích pravidlech nahradíme příslušnými pomocnými neterminály, tedy:

- $Bcb \rightarrow bBc$ se změní na $BN_cN_b \rightarrow N_bBN_c$
- $\bullet\,$ Pomocná pravidla jsou následně $N_c \to c$ a $N_b \to b$

Věta 8: Ke každé nezkracující gramatice existuje ekvivalentní gramatika, která je kontextově závislá⁶.

Důkaz 3: Předpokládejme, že $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$ je nezkracující gramatika. Pak můžeme předpokládat, že všechna pravidla jsou buď ve tvaru $A \to a$ nebo ve tvaru obecně. $A_1 A_2 \cdots A_m \to B_1 B_2 \cdots B_n$, kde $A_1, \ldots, A_m, B_1, \ldots, B_n \in N$ a navíc $m \leq n$.

Taková pravidla lze psát ve tvaru $A_1A_2\cdots A_m\to B_1B_2\cdots B_{my}$, kde $y=B_{m+1}\cdots B_n$ Budeme uvažovat nové pomocné neterminály $X_1,...,X_m$ ⁷. A zavedeme následující pravidla:

$$A_1A_2\cdots A_m \to X_1A_2\cdots A_m$$

$$X_1A_2\cdots A_m \to X_1X_2A_3\cdots A_m$$

$$\vdots$$

$$X_1X_2\cdots X_{m-1}A_m \to X_1\cdots X_{m-1}X_{my}$$

$$X_1X_2\cdots X_{my} \to B_1X_2X_3\cdots X_{my}$$

$$\vdots$$

$$B_1B_2\cdots B_{m-1}X_{my} \to B_1B_2\cdots B_{m-1}B_{my}$$

Tento postup se aplikuje pro všechna pravidla. Hledaná gramatika $G^{'}$ se skládá z Σ, N a navíc všech pomocných terminálů a odvozovacích pravidel.

8.5. Základní vlastnosti bezkontextových gramatik

Pro bezkontextové gramatiky obecně platí:

- 1. Levé strany odvozovacích pravidel obsahují jediný neterminál⁸.
- 2. Odvozování nezávisí na kontextu.

Věta 9: Mějme bezkontextovou gramatiku $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$ a nechť navíc existuje $X_1 \cdots X_k, \ldots, z$ P-derivace délky n, kde $X_1, \ldots, X_k \in (N \cup \Sigma)$ a $z \in (N \cup \Sigma)^*$ a potom pro každé $i = 1, \ldots, k$ existuje řetězec $z_i \in (N \cup \Sigma)^*$ a P-derivace X_i, \ldots, z_i délky n_i tak, že $z = z_1, z_2, \ldots, z_k$ a $n = n_1 + n_2 + \cdots + n_k$

 $^{^6}$ Mějme na paměti, že říkáme-li, že je gramatika kontextové zásvislá, tak tím myslíme, že je kontextová. $^7{\rm pro}$ každé pravidlo se uvažují zvlášť

⁸Toto tvrzení má praktický dopad. Jakmile se v odvozované větě objeví terminální symbol, tak již nemůže zmizet. Nemůže být například odvozen pravidlem, které na levé straně tento termínál obsahuje, protože takové pravidlo neexistuje.

Důkaz 4: Větu 9 prokážeme indukcí přes délku výchozí derivace $X_1 \cdots X_k, \dots, z$.

1. Pro n=0 je situace triviální, protože $z=X_1\cdots X_k, z_i=X_i, n_i=0$. Každé X_i je derivace délky 0.

2. Nechť tvrzení platí pro libovolnou derivaci délky n a dokážeme, že $X_1\cdots X_k$ je P-derivace délky n+1. Jelikož má uvažovaná P-derivace délku n+1, lze ji psát ve tvaru:

$$\underbrace{X_1 \cdots X_k, \dots, y}_{\text{délka je } n}, z$$

Máme $y \Rightarrow_G z$. Můžeme aplikovat indukční předpoklad:

Existují řetězce y_1, \ldots, y_k a P-derivace X_1, \ldots, y_1 až X_k, \ldots, y_k délek $n_1 \cdots n_k$ tak, že $y = y_1 y_2 \cdots y_k$ a $n = n_1 + n_2 + \cdots + n_k$.

Z faktu, že $y \Rightarrow_G z$ a z toho, že gramatika je bezkontextová plyne, že y je ve tvaru y = y''y'Aw'w'' pro i = 1, ..., k. Pak z je ve tvaru z = y''y'uw'w'' a $A \rightarrow n \in P$, to jest $X_i, ..., y_i, y'uw'$ je P-derivace délky n_{i+1} . Hledané derivace jsou:

$$X_{1}, \dots, y_{1}$$
 \vdots
 X_{i-1}, \dots, y_{i-1}
 $X_{i}, \dots, y_{i}y^{'}uw^{'}$
 X_{1+1}, \dots, y_{i+1}
 X_{k}, \dots, j_{k}

Příklad 15:

$$\begin{array}{lll} N & = & \{S\} \\ \Sigma & = & \{a,b\} \\ P & = & \{S \rightarrow SS|aSb|bSa|\varepsilon\} \end{array}$$

Posloupnost

SbSaS, SbSa, SbaSba, aSbbaSba, abbaSba

je P-derivací délky 4. Následně hledané P-derivace jsou:

- 1. S, aSb, ab (délka 2)
- 2. b (délka 0)
- 3. S, aSb (délka 1)
- 4. a (délka 0)
- 5. S, ε (délka 1)

Poznámka 6: U regulárních a kontextových gramatik jest hned vidět, zda $\varepsilon \in L(G)$.

Pro bezkontextovou gramatiku $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$ zavedeme následující podmnožiny

$$\begin{array}{rcl} E_0 & = & \{A \in N | A \rightarrow \varepsilon \in P\} \\ E_{i+1} & = & E_i \cup \{A \in N | A \rightarrow x, \text{ kde } x \in E_i^*\} \end{array}$$

Příklad 16:

$$A \rightarrow \varepsilon$$

$$B \rightarrow \varepsilon$$

$$E_0 = \{A, B\}$$

$$E_1 = \{A, B, F\}$$

$$E_2 = \{A, B, F, G\}$$

$$E_i \subseteq N, E_N = \bigcup_{i=0}^{\infty} E_i$$

Jelikož je N konečná, musí platit:

$$E_0 \subseteq E_1 \subseteq E_2 \subseteq \dots \subseteq E_i = E_{i+1} = E_{i+2}$$
$$E_N = E_i$$

Věta 10: Pro každou bezkontextovou gramatiku $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$ a pro příslušné E_N platí následující $A \Rightarrow_G^* \varepsilon$, pak $A \in E_N$. Speciálně $\varepsilon \in L(G)$, pak $S \in E_N$.

Důkaz 5: Prokážeme obě implikace:

Pokud $A \Rightarrow_G^* \varepsilon$, pak prokážeme indukci přes délku P-derivace, tj. triviální případ je $A \Rightarrow_G \varepsilon$, tj. existuje pravidlo $A \to \varepsilon \in P$ tj. $A \in E_0$. Předpokládejme, že tvrzení platí pro všechny P-derivace délky n. Mějme A, \ldots, ε P-derivace délky n+1. Použitím předchozí věty $(A, X_1 \cdots X_k, \ldots, \varepsilon)$ $A, X_i \cdots X_n, \ldots, \varepsilon$. Tzn. existují derivace X_i, \ldots, ε délek nejvýše n. Z předpokladu $X_i \in E_n$, pro každé i tj. i $A \in E_N$. \Leftarrow Dokáže, že pro každé E_i platí, pokud $E \in E_i$ pak $A \Rightarrow_G^* \varepsilon$. Pro E_0 zřejmé. $A \to X_0 \cdots X_k, A \in E_j$.

Věta 11: Pro každou bezkontextovou gramatiku G, existuje bezkontextová gramatika G' neobsahující ε pravidla tak, že $L(G) \setminus \{\varepsilon\} = L(G')$.

Důkaz 6: $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$ - výchozí gramatika.

Stanovíme množinu E_n dle předchozího postupu $G'=\langle N, \Sigma, P', S \rangle$. $P'=\{A \to y | A \to x \in P \text{ a } y \in D_{(x)}\}$, kde $D_{(x)}$ značí množinu řetězců, které jsou neprázdné a vznikly z řetězce x vynecháním libovolného množství neterminálů z E_N .

Příklad 17:

$$E_{n} = \{A, B\}$$

$$X \rightarrow aAbAB$$

$$\dots$$

$$X \rightarrow aAbAB$$

$$X \rightarrow abAB$$

$$X \rightarrow aAbB$$

$$X \rightarrow aAbB$$

$$X \rightarrow aAbB$$

$$X \rightarrow aAbB$$

$$X \rightarrow aAbA$$

$$X \rightarrow abB$$

$$X \rightarrow abB$$

$$X \rightarrow abA$$

$$X \rightarrow abA$$

$$X \rightarrow abA$$

$$X \rightarrow abA$$

Věta 12: Pro každou bezkontextovou gramatiku existuje ekvivalentní bezkontextová gramatika, která je navíc kontextová (a tudíž nezkracující)

Důkaz 7: Vstupní gramatika G. Dle předchozí věty existuje $G^{'}$ tak, že $L(G) \setminus \{\varepsilon\} = L(G^{'})$. $G^{'}$ je nezkracující a kontextová, protože nemá ε pravidla. Pokud ε nepatří do L(G), pak jsme hotovi. Pokud $\varepsilon \in L(G)$. Pak $G^{'}$ rozšíříme tak, že přidáme startovní symbol $S^{'}$ a pravidlo $S^{'} \to \varepsilon$ a $S^{'} \to S$.

dopsat jednu stránku

9. Automaty

Gramatiky x automaty

generativní formalismus

Automaty - analytické formalismy

Konečné automaty: neformální výpočetní formalismus "jednoduchý počítač" omezená paměť vstup: řetězec nad vstupní abecedou Σ . Řídící jednotka. Skládá se z konečně mnoha stavů. **Počátek činnosti:** Vstup = celý vstupní řetězec. Řídící jednotka je v počátečním (iniciálním) stavu. **Činnost automatu:** Na základě prvního symbolu na vstupu a na základě aktuálního stavu se řídící jednotka přepne do jiného stavu a odebere vstupní symbol.

Konec činnosti: Byl přečten celý vstupní řetězec. Podle toho v jaké končí automat stavu říkáme, že buď přijímá nebo zamítá vstupní řetězec. Některé stavy jsou označené jako přijímací.

Příklad 18: sešit - automat (obr. 4.1)

Formalizace: Konečný deterministický automat (s úplnou přechodovou funkcí) (nad vstupní abecedou Σ) je struktura:

 $\langle \Sigma, Q, F, q_0 \rangle$

 $\Sigma \dots$ vstupní abeceda

 $Q\dots$ konečná množina stavu, která je neprázdná

 $q_0 \in Q \dots$ počáteční stav

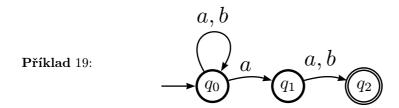
 $F \subseteq Q \dots$ množina koncových stavů (přijímacích)

 δ je zobrazení $\delta: Qx\sigma \to Q$

 $\delta(r,a)=q$ čteme: automat A při vstupním symbolu $A\in \Sigma$ a aktuálním stavu $r\in Q$ přejde do stavu $q\in Q$

Pozn.: Q je konečná $\delta \dots$ zobrazení

Definice 7: Za *determinismus* považujme takovou konfiguraci, pro kterou platí, že je v každém jejím kroku jasné, co bude následovat. Naopak u *nedeterministických* konfigurací není v určitých případech možné další krok přesně vyjádřit na základě znalostí aktuálního kroku.

Vstupní řetězce: abba (nepřijat), baba (nepřijat), baab (přijat), bbaa (přijat). V případě řetězce baab máme dokonce 3 možnosti výpočtu:

- 1. $\langle q_0, baab \rangle, \langle q_0, aab \rangle, \langle q_0, ab \rangle, \langle q_0, b \rangle, \langle q_0, \varepsilon \rangle$ končí neúspěchem.
- 2. $\langle q_0, baab \rangle, \langle q_0, aab \rangle, \langle q_1, ab \rangle, \langle q_2, b \rangle$ končí neúspěchem.
- 3. $\langle q_0, baab \rangle, \langle q_0, aab \rangle, \langle q_0, ab \rangle, \langle q_1, b \rangle, \langle q_2, \varepsilon \rangle$ končí úspěchem.

Předchozí zápisy můžeme pojmenovat také jako "nedeterministický výpočet." Jiným zápisem téhož může být také ten následující.

$$\langle \{q_0\}, baab \rangle, \langle \{q_0\}, aab \rangle, \langle \{q_0, q_1\}, ab \rangle, \langle \{q_0, q_1, q_2\}, b \rangle, \langle \{q_0, q_2\}, \varepsilon + \rangle$$

Definice 8: Strukturu $A = \langle \Sigma, Q, \delta, I, F \rangle$ nazvěme konečným nedeterministickým automatem nad abecedou Σ . Pro tuto strukturu následně platí tato tvrzení:

- $\bullet~\Sigma, Q$ a Fjsou stejné jako u konečného deterministického automatu.
- I označuje množinu počátečních stavů, která by měla být obecně neprázdná.
- δ označuje přechodovou funkci ve tvaru $\delta: Q \times \Sigma \to 2^Q$, tedy $\delta(q, a) = \{r_1, \dots, r_k\}$. Totéž slovně: "Automat může při stavu q při symbolu a přejít do kteréhokoliv stavu z $\{r_1, \dots, r_k\}$."

Příklad 20:

$$\Sigma = \{a, b\}$$

$$P = \{q_0, q_1, q_2, q_3\}$$

$$I = \{q_0, q_3\}$$

$$F = \{q_2\}$$

Následně přechodová funkce:

$$\delta = \{ \langle q_0, a, \{q_0, q_1\} \rangle, \langle q_0, b, \{q_0\} \rangle, \langle q_1, a, \{q_2\} \rangle, \langle q_1, b, \{q_2\} \rangle, \langle q_2, a, \emptyset \rangle, \langle q_2, b, \emptyset \rangle, \langle q_3, a, \emptyset \rangle, \langle q_3, b, \{q_1\} \rangle \}$$

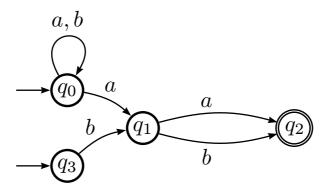
9.1. Reprezentace KNA

Předchozí příklad číslo 20 lze reprezentovat několika způsoby:

- 1. **Přechodová tabulka**, která ve svém těle obsahuje množiny stavů.
- 2. Diagram, který automat demonstruje v grafičtější podobě.

	a	b
$\rightarrow q_0$	$\{q_0,q_1\}$	$\{q_0\}$
q_1	$\{q_2\}$	$\{q_2\}$
q_2*	Ø	Ø
$\rightarrow q_3$	Ø	$\{q_1\}$

Tabulka 1. Přechodová tabulka s množinami stavů

9.2. Nedeterministický výpočet

Nyní si popišme **nedeterministický výpočet**, který je definován následujícími věcmi:

- Konfigurace, což je dvojice ve tvaru $\langle stav, \check{r}et\check{e}zec \rangle$.
- Počáteční konfigurace ve tvaru $\langle q, w \rangle$ kde $q \in I$.
- Koncová konfigurace ve tvaru $\langle q, \varepsilon \rangle$.
- Koncová přijímací konfigurace $\langle q, \varepsilon \rangle$ kde $q \in F$.

Definice 9: Mějme $A = \langle \Sigma, Q, \delta, I, F \rangle$ a $w \in \Sigma^*$. Pak posloupnost konfigurací $\langle r_i, w_i \rangle$ pro $i = \{0, \ldots, n\}$ splňující podmínky:

$$R_0 \in I \tag{1}$$

$$w_0 = w \tag{2}$$

$$w_n = \varepsilon \tag{3}$$

$$w_i = a_i w_{i+1} \text{ a } r_{i+1} \in \delta(r_i, a_i) \text{ pro } i = \{0, \dots, n-1\}$$
 (4)

nazveme nedeterministický výpočet.

9.3. Rozšířená přechodová funkce

Definice 10: Rozšířená přechodová funkce má tvar:

$$\delta^* : \Sigma^Q \times \Sigma^* \to \Sigma^Q$$

$$\delta^*(R, w) = \left\{ \begin{array}{ll} R & \text{pokud } w = \varepsilon \\ \delta^*(\bigcup_{q \in R} \delta(q, w), u) & \text{pokud } w = au, \text{ kde } a \in \Sigma, u \in \Sigma^q \end{array} \right\}$$

Věta 13: Platí $\delta^*(R, w) = \delta^*(\delta^*(R, u), v), \forall R \subseteq Q, uv \in \Sigma^*.$

Důkaz 8: Předchozí tvrzení dokazujeme indukcí přes délku řetězce.

- 1. Pro $u = \varepsilon$ je situace triviální.
- 2. Pokud $u = ay, |y| < |u|, \text{ pak } \delta^*(R, w) = \delta^*(R, ayv) = \delta^*(R, a(yv)).$
- 3. Nyní aplikujme definici.

$$\begin{split} \delta^*(\bigcup_{q\in R}\delta(q,a),yv) &= \text{ indukční předpoklad} \\ \delta^*(\delta^*(\bigcup_{q\in R}\delta(q,a),y),v) &= \text{ definicie } \delta^* \\ \delta^*(\delta^*(R,ay),v) &= \delta^*(\delta^*(R,u),v) \end{split}$$

Věta 14: Platí následující tvrzení:

$$\delta^*(\bigcup_{i=1}^k R_i,w)=\bigcup_{i=1}^k \delta^*(R_i,w)$$
pro každé $R_i\subseteq Q,w\in \Sigma^*$

Důkaz 9: Předchozí tvrzení dokazujeme indukcí přes délku řetězce w.

$$\delta^*(\bigcup_{i=1}^k R_i, w) = \delta^*(\bigcup_{i=1}^k R_i, au) = \delta^*(q \in \bigcup_{i=1}^k \delta(q, a), u)$$

$$\delta^*(\bigcup_{i=1}^k \bigcup_{q \in R_i} \delta(q, a), u) \dots \text{indukční předpoklad}$$

$$\bigcup_{i=1}^k \delta^*(\bigcup_{q \in R_i} \delta(q, a), u)$$

$$\bigcup_{i=1}^k \delta^*(R, a_n) = \bigcup_{q \in R_i} \delta(R, w)$$

9.4. Řetězce přijímané KNA

KNA A přijímá řetězec w, pokud $\delta^*(I,w) \cap F \neq \emptyset$. Navíc jazyk, přijímaný KNA A si definujme jako $L(A) = \{w \in \Sigma^* | \delta^*(I,w) \cap F \neq \emptyset\}$.

Věta 15: Platí, že $w \in L(a)$ právě tehdy, když KNA A má přijímací výpočet pro w.

 $\mathbf{D}\mathbf{\hat{u}kaz}$ 10: Předchozí tvrzení lze dokázat indukcí přes délku řetězce w.

 $q \in \delta^*(I, w)$ právě tehdy, když existuje výpočet pro w
, končící ve stavu q dekompozice navícw = ua

9.5. Determinizace KNA

Věta 16: Pro každý KDA $A = \langle \Sigma, Q, \delta, q_0, F \rangle \exists$ KNA A' tak, že L(A) = L(A').

Důkaz 11: Pro výchozí A uvažujme $A' = \langle \langle \Sigma, Q, \delta', q_0, F \rangle$, pak $\delta'(q, a) = \{\delta(q, a)\}$. Zbytek důkazu je zřejmý.

Věta 17: Pro každý KNA A existuje KDA A^D tak, že $L(A) = L(A^D)$.

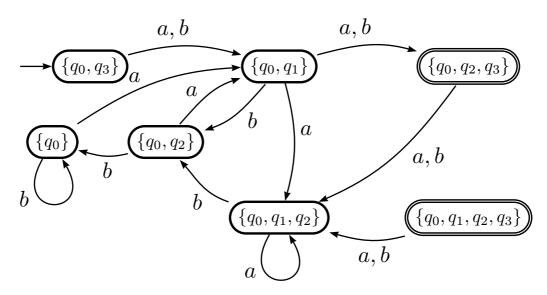
Důkaz 12: Předchozí větu lze dokázat následujícím způsobem:

- 1. Uvažujme $A^D = \langle \Sigma, 2^Q, \delta^D, I, F^D \rangle$, kde $F^D = \{R \subseteq Q | R \cap F \neq \emptyset\}, \delta^D(R, a) = \delta^*(R, a)$. Nyní zbývá ukázat, že $\delta^*(I, w) \cap F \neq \emptyset$ právě tehdy, když $(\delta D)^*(I, w) \in F^D$, což prokážeme indukcí přes délku řetězce w.
- 2. Pro $w = \varepsilon$ je situace zřejmá. Jinak $(\delta D)^*(R, w) = (\delta D)^*(R, \varepsilon) = R = \delta^*(R, \varepsilon) = \delta^*(R, w)$.
- 3. Předpokládejme, že tvrzení platí pro řetězce délky n a nechť w má délku n+1 a w=au pro $a\in \Sigma, |u|<|v|.$ Pak:

$$(\delta^{D})^{*}(R, w) = (\delta^{D})^{*}(R, au) = (\delta^{D})^{*}(\delta^{D}(R, a), u) =$$

= $\delta^{*}(\delta^{D}(R, a)u) = \delta^{*}(\delta^{*}(R, a), u) = \delta^{*}(R, au) = \delta^{*}(R, w)$

Příklad 21: Vemme KNA z příkladu 20.

Ještě jeden automat, nepřečtu to dobře ze sešitu. :)

9.6. Algoritmus pro převod KNA na KDA

Nyní si ukažme pseudokód algoritmu pro převod konečných nedeterministických automatů na konečné deterministické automaty, pro které platí, že akceptují řetězce stejného jazyka.

```
\delta \hat{D} \leftarrow \emptyset; \ Q \hat{D} \leftarrow \emptyset; \ F \hat{D} \leftarrow \emptyset; \ w \leftarrow 1
while w \neq Q do
         select R \in w
           w \ \leftarrow \ w \ \smallsetminus \ R; \ Q\hat{\ } D \ \leftarrow \ Q\hat{\ } D \ \cup \ R
         if R \cap F \neq \emptyset then
                  F^D \leftarrow F^D \cup R
         endif
         \text{foreach} \quad a \ \in \ \Sigma \quad \text{do}
                  v \leftarrow \delta^*(R, a)
                        N \neq \emptyset then
                        if N \notin w \cup Q^{\hat{}}D then
                                  w \leftarrow w \cup N
                        endif
                          \delta \hat{D} \leftarrow \delta D \cup \langle R, u, N \rangle
                 endif
         end
\quad \text{end} \quad
return <\Sigma, Q\hat{D}, \delta\hat{D}, I, F\hat{D}>
```

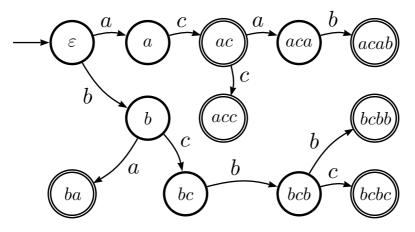
Obrázek 3. Pseudokód pro převod KNA na KDA.

Definice 11: Trie je prefixový strom, který umožňuje "rychlé hledání ve slovníku."

Definice 12: Jako slovník označujeme konečný neprázdný jazyk který neobsahuje ε .

Definice 13: Trie slovníku L je KDA $T_L = \langle \Sigma, Q, \delta, \varepsilon, F \rangle$, přičemž:

Příklad 22: Uveďme si příklad konečného slovníkového automatu D_L , který je pochopitelně deterministický:

10. Vztah regulárních jazyků a konečných automatů

10.1. Regulární jazyky jsou rozpoznatelné KDA (implikace zleva)

Věta 18: Pro každou regulární gramatiku $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$ existuje konečný deterministický automat A tak, že jazyk generovaný gramatikou je totéž, jako jazyk rozpoznatelný automatem, tj. L(G) = L(A)

Důkaz 13: Nejprve uvažujeme situaci, že $\varepsilon \notin L(G)$. Uvažujme konečný nedeterministický automat $A = \langle \Sigma, N \cup \{\#\}, \delta, \{S\}, \{\#\} \rangle$.

$$\delta(A,b) = \left\{ \begin{array}{ll} \{B \in N | A \to bB \in P\} & \text{pokud} \quad A \in N \land A \to b \notin P \\ \{B \in N | A \to bB \in P\} \cup \{\#\} & \text{pokud} \quad A \in N \land A \to b \in P \\ \emptyset & \text{jinak} \end{array} \right.$$

Pro důkaz L(G) = L(A) stačí prokázat, že pro každé $A \in N$ a $x \in \Sigma^*$ platí, že $A \Rightarrow_G^* x$ právě když $\# \in \delta^*(\{A\}, x)$.

Důkaz provedeme indukcí přes délku řetězce x.

- 1. Pro |x|=1 zřejmé. $A\Rightarrow_G^* x$ právě když $A\Rightarrow_G x$, tj. existuje pravidlo $A\to x\in P$ tj. z definice δ^* platí, že $\#\in\delta^*(\{A\},x)$. Nechť |x|=n a nechť tvrzení platí pro všechny řetězce kratší délky. Jelikož gramatika G je regulární, má P-derivace A,\ldots,x právě n kroků. Pokud |x|>1 pak $A\Rightarrow_G bB\Rightarrow_G^* by=x$ pro nějaké $A\to bB\in P$.
- 2. Pro |y| < n z indukčního předpokladu platí, že $\# \in \delta^*(\{B\}, y)$. Tím spíš $\delta^*(\{A\}, x) = \delta^*(\{A\}, by) = \delta^*(\delta(A, b), y) = \delta^*(\{B\}, y)$ tj. $\# \in \delta^*(\{A\}, \#)$ protože $A \to bB \in P$ tj. $B \in \delta(A, b)$
- 3. Tím jsme prokázali, že pokud $A \Rightarrow_G^* x$ pak $\# \in \delta^*(\{A\}, x)$.
- 4. Obráceně, pokud $\# \in \delta^*(\{A\}, x)$ pak pro $x = by, b \in \Sigma$ máme: $\# \in \delta^*(\{A\}, by) = \delta^*(\delta(A, b), y) = \delta^*(\bigcup_{B \in \delta(A, b)} \{B\}, y) = \bigcup_{B \in \delta(A, b)} \delta^*(\{B\}, y)$ Tj. existuje $B \in \delta(A, b)$ tak, že $\# \in \delta^*(\{B\}, y)$. Ze zavedení δ plyne, že $A \to bB \in P$
- 5. Aplikací indukčního předpokladu, existuje P-derivace B,\ldots,y . Hledaná P-derivace je ve tvaru: $A,bB,\ldots,by=x$,tj. $A\Rightarrow_G^*x$.

V případě, že $\varepsilon \in L(G)$, rozšíříme automat následovně, jednou ze tří možností:

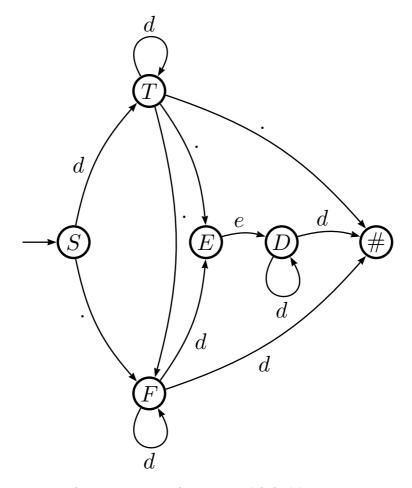
- 1. Přidáme S do množiny koncových stavů.
- 2. Přidáme # mezi počáteční stavy
- 3. Zavedeme nový stav, který bude počáteční a zároveň koncový a nevedou z něj žádné přechody jinam.

Poznámka 7: Nyní zbývá automat pouze determinizovat.

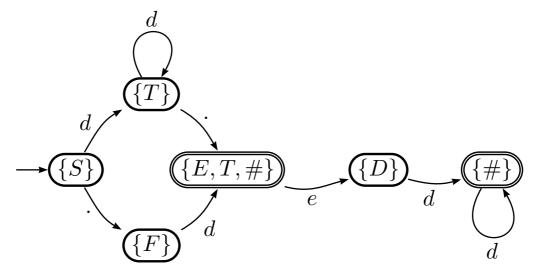
Příklad 23: Máme gramatiku G.

$$\begin{array}{lcl} G &=& \langle N, \Sigma, P, S \rangle \\ \\ \Sigma &=& \{e, d, .\} \\ \\ P &=& \{S \rightarrow .F | dT, T \rightarrow .E | .F | dT | ., D \rightarrow dD | d, E \rightarrow eD, F \rightarrow dE | dF | d\} \end{array}$$

Automat rozpoznávající jazyk, generovaný gramatikou G, bude vypadat následovně:

 $\operatorname{Kdy\check{z}}$ tento automat zdeterminizujeme, dostaneme následující automat:

10.2. Jazyky rozpoznatelné KDA jsou regulární (implikace zprava)

Věta 19: Pro každý konečný deterministický automat $A=\langle \Sigma,Q,\delta,q_0,F\rangle$ existuje regulární gramatika G tak, že L(A)=L(G).

Důkaz 14: Za neterminální symboly G vezmeme stavy automatu. Startovní neterminál bude q_0 . Uvažujeme gramatiku: $G = \langle Q, \Sigma, P, q_0 \rangle$

$$P = \{q \rightarrow ar | \text{ pokud } \delta(q, a) = r, \text{ pro } q, r \in Q \text{ a } a \in \Sigma\}$$

$$\cup \{q \rightarrow a | \text{ pokud } \delta(q, a) \in F\}$$

Prokážeme že: $q \Rightarrow_G^* x$ právě když $\delta^*(q,x) \in F$

Pro |x|=1 platí: $q\Rightarrow_G^* x$ právě když existuje pravidlo $q\to x\in P$, tj. z definice P platí $\delta(q,x)\in F$ Pro x=by, kde $b\in \Sigma^*$ předpokládejme, že tvrzení platí pro y. Platí, že $q\Rightarrow_G br\Rightarrow_G^* by=x$ právě když $\delta(q,b)=r$ a $\delta^*(r,y)\in F$

To znamená $\delta^*(q,by) = \delta^*(\delta(q,b),y) \in F$

Předchozí dokazuje, že $x \in L(G)$ právě když $x \in L(A)$ pro každý neprázdný x.

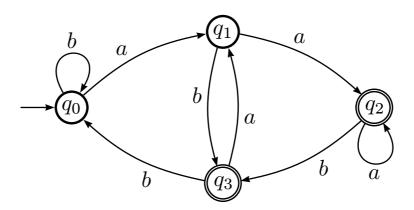
Pokud A nepřijímá ε , pak jsme hotovi.

Uvažujeme nový neterminál S, který bude nový startovní symbol, tj. místo G uvažujeme $G' = \langle Q \cup \{S\}, \Sigma, P', S \rangle$

$$P' = \{S \to \varepsilon\} \cup \{S \to x | q_0 \to x \in P\} \cup P$$

Pak $L(A) = L(G)$.

Příklad 24: Mějme abecedu $\Sigma = \{a, b\}$ a automat zadaný diagramem:

Odvozovací pravidla gramatiky, generující tento jazyk budou:

10.3. Regulární gramatiky

Co jsou to regulární gramatiky a jaké podmínky jejich odvozovací pravidla splňují již víme, ale můžeme si je ještě rozdělit na dva druhy, právě podle tvaru odvozovacích pravidel.

- 1. **Zprava regulární gramatiky:** Obsahují pravidla ve tvaru $A \to bB$ tj. neterminál na pravé straně je napravo od terminálního symbolu.
- 2. **Zleva regulární gramatiky:** Obsahují pravidla ve tvaru $A \to Bb$. Analogicky se neterminál nachází vlevo od terminálního symbolu.

Věta 20: Pro každou zleva regulární gramatiku $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$ existuje konečný deterministický automat A tak, že L(A) = L(G).

Důkaz 15: Budeme konstruovat automat, jehož stavy budou N, nový pomocný počáteční stav # a jediný koncový stav je S.

Hledaný KNA $A = \langle \Sigma, N \cup \{\#\}, \delta, \{\#\}, \{S\} \rangle$ s následovně definovanou přechodovou funkcí δ

$$\delta(q,a) = \left\{ \begin{array}{ll} \{A \in N | A \rightarrow a \in P\} & \text{pokud} & q = \# \\ \{A \in N | A \rightarrow Ba \in P\} & \text{pokud} & q = B \end{array} \right.$$

Ekvivalence L(A)=L(G) se dokazuje vzájemně jednoznačnou korespondencí P-derivace a nedeterministického výpočtu.

Pro derivaci:

$$x_0 = S, x_1, x_2, \dots, x_{n-1}, x_n = x$$

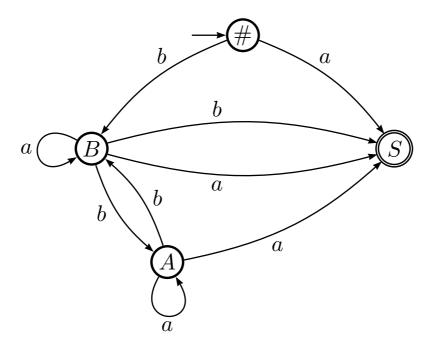
jsme schopni sestavit posloupnost

$$\langle \#, X_n \rangle, \langle A_{n-1}, y_{n-1} \rangle, \dots, \langle A_1, y_1 \rangle, \langle S, \varepsilon \rangle \text{ kde } x_i = A_i y_i$$

Příklad 25: Máme gramatiku G s následovně definovanými pravidly.

$$\begin{array}{ccc} S & \to & Aa|Ba|Bb|a \\ A & \to & Aa|Bb \\ B & \to & Ab|Ba|b \end{array}$$

Automat rozpoznávající jazyk generovaný touto gramatikou bude vypadat následovně:

Věta 21: Pro každý konečný deterministický automat A existuje zleva regulární gramatika taková, že L(A) = L(G)

 $\mathbf{D}\mathbf{\hat{u}kaz}$ 16: Neterminály gramatiky jsou stavy automatu a budeme uvažovat dodatečný startovní neterminál S.

$$\begin{array}{ll} P = & \{ & \delta(q,a) \to qa | q \in Q \land a \in \Sigma \} \ \cup \\ & \{ & \delta(q_0,a) \to a | q_0 \text{ je počáteční stav} \} \ \cup \\ & \{ & S \to w | w \text{ je pravá strana každého pravidla } q \to w, \text{ kde } q \in F \} \end{array}$$

Příklad 26: Vezmeme KDA z příkladu 24. Odvozovací pravidla budou vypadat takto:

$$\begin{array}{llll} q_0 & \to & q_0b \mid b \mid q_3b \\ q_1 & \to & q_0a \mid a \mid q_3a \\ q_2 & \to & q_1a \mid q_2a \\ q_3 & \to & q_1b \mid q_2b \\ S & \to & q_1a \mid q_1b \mid q_2a \mid q_2b \end{array}$$

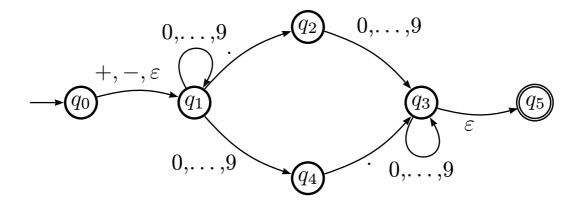
Definice 14: Regulární jazyky jsou jazyky, generované zprava (zleva) regulárními gramatikami, tj. jsou rozpoznatelné konečnými ne/deterministickými automaty.

Poznámka 8: Pravidla zprava a zleva nelze míchat.

11. Nedeterministický konečný automat s ε -přechody

Značíme ε KNA.

Příklad 27: Zde je jeden motivační příklad na úvod.

Definice 15: Nedeterministický konečný automat s ε-přechody je struktura $\langle \Sigma, Q, \delta, I, F \rangle$, kde Σ, Q, δ, I, F mají stejná význam jako u KNA. δ je přechodová funcke $\delta: Q \times (\Sigma \cup \{\varepsilon\}) \to 2^Q$.

Fakt $\delta(q,a)=\{r_1,\ldots,r_k\}$ čteme: "automat A při čtení symbolu a přejde ze stavu q do některého ze stavů r_1,\ldots,r_k "

Fakt $\delta(q,\varepsilon)=\{r_1,\ldots,r_k\}$ čteme: "automat A přejde samovolně ze stavu q do některého ze stavů r_1,\ldots,r_k "

11.1. Reprezentace εKNA

1. **Přechodová tabulka**, vypadá stejně jako u KNA s tím, že přidáme jeden sloupec, ve kterém budeme zaznamenávat ε -přechody.

Takto bude vypadat předchozí 27 příklad, reprezentovaný pomocí tabulky.

	+,-		$0,\ldots,9$	ε
$\rightarrow q_0$	$\{q_1\}$	Ø	Ø	$\{q_1\}$
q_1	$\{q_2\}$	Ø	$\{q_1,q_2\}$	Ø
q_2	Ø	Ø	$\{q_3\}$	Ø
q_3	Ø	Ø	$\{q_3\}$	$\{q_5\}$
q_4	Ø	$\{q_3\}$	Ø	Ø
q_5	Ø	Ø	Ø	Ø

Tabulka 2. Přechodová tabulka pro 27. přiklad

2. **Přechodový diagram**, u kterého mohou být některé hrany ohodnoceny ε . Viz příklad 27.

11.2. Nedeterministický výpočet

Pojem konfigurace pro nás zůstává stejný, jedná se stále o dvojici (stav,řetězec).

Definice 16: Mějme automat $A = \langle \Sigma, Q, \delta, I, F \rangle$ a řetězec $w \in \Sigma^*$. Posloupnost konfigurací $\langle r_i, w_i \rangle$ pro $i = 0, \ldots, n$ splňující podmínky:

- 1. $r_0 \in I, w_0 = w$
- 2. $w_n = \varepsilon$
- 3. pro každé $i = 0, \dots, n$
 - (a) $w_i = aw_{i+1}, r_{i+1} \in \delta(r_i, a)$
 - (b) $w_i = w_{i+1}, r_{i+i} \in \delta(r_i, \varepsilon)$

11.3. ε -uzávěry množin stavů

Je dána množina stavů $R \subseteq Q$

R se nazývá ε -uzavřená, pokud $\delta(q,\varepsilon)\subseteq R$ pro každý stav $q\in Q.$

Příklad 28: Lze ukázat na našem příkladě 27.

$$\{q_0\}$$
není ε -uzavřená protože $\delta(q_0,\varepsilon)=\{q_1\}\nsubseteq\{q_0\}$ $\{q_0,q_1\}$ je ε -uzavřená

ε -uzávěr R

vstup: $R \subseteq Q$

$$E_0 = R$$

a pro $i \ge 1$

$$E_i = E_{i-1} \cup \{\delta(q, \varepsilon) | q \in E_{i-1}\}$$

$$E_A(R) = \bigcup_{i=0}^{\infty} E_i$$

$$E_0 \subseteq E_1 \subseteq E_2 \subseteq \ldots \subseteq E_A(R)$$

Poznámka 9: Vzhledem ke konečnosti množiny $E_A(R)$ musí existovat index k, pro který platí $E_k = E_{k+1} = \ldots = E_A(R)$

Můžeme pozorovat, že $E_A(R)$ není jen ε -uzavřená, ale je také **nejmenší** ε -uzavřená. Z toho můžeme vyvodit, že

$$E_A: 2^Q \rightarrow 2^Q$$

je **uzávěrový** operátor.

11.4. Rozšířená přechodová funkce

Pro automat $A=\langle \Sigma,Q,\delta,I,F\rangle$ je rozšířená přechodová funkce definovaná jako $\delta^*:2^Q\times\Sigma^*\to 2^Q$

$$\delta^*(R, w) = \begin{cases} E_A(R) & \text{pokud} \quad w = \varepsilon \\ \delta^*(E_A(\bigcup_{q \in E_A(R)} \delta(q, a), u)) & \text{pokud} \quad w = au, a \in \Sigma, u \in \Sigma^* \end{cases}$$

Věta 22: Pro libovolné množiny $R_i \subseteq Q$ (i = 1, ..., k) platí:

$$\bigcup_{i=1}^{k} E_A(R_i) = E_A(\bigcup_{i=1}^{k} R_i)$$

Důkaz 17: Z monotonie E_A dostáváme

$$E_A(R_i) \subseteq E_A(\bigcup_{i=1}^k R_i)$$
 pro všechna i

$$\bigcup_{i=1}^k E_A(R_i) \subseteq E_A(\bigcup_{i=1}^k R_i)$$

Opačná inkluze

 $\bigcup_{i=1}^k E_A(R_i)$ je ε -uzavřená a obsahuje $\bigcup_{i=1}^k R_i$

z extenzivity E_A plyne, že $\bigcup_{i=1}^k R_i \subseteq \bigcup_{i=1}^k E_A(R_i)$

Stačí tedy ukázat, že $\bigcup_{i=1}^k E_A(R_i)$ je ε -uzavřená.

$$q \in \bigcup_{i=1}^k E_A(R_i) \Rightarrow \exists k \ q \in E_A(R_i)$$

Protože $E_A(R_i)$ je ε -uzavřená, $\delta(q,\varepsilon) \in E_A(R_i) \Rightarrow \delta(q,\varepsilon) \in \bigcup_{i=1}^k E_A(R_i) \Rightarrow \bigcup_{i=1}^k (E_A(R_i))$ je ε -uzavřená množina.

Nechť $A = \langle \Sigma, Q, \delta, I, F \rangle$ je ε KNA. Řetězec $w \in \Sigma^*$ nazýváme řetězec **přijímaný** A, pokud $\delta^*(I, w) \cap F \neq \emptyset$

jinak w nazýváme řetězec **zamítaný** A.

11.5. Ekvivalence s KDA

Věta 23: Ke každému ε KNA $A=\langle \Sigma,Q,\delta,I,F\rangle$ existuje KNA $A^S=\langle \Sigma,Q,\delta^S,I^S,F\rangle$ takový, že $L(A)=L(A^S).$

Důkaz 18: $I^S = E_A(I)$

$$\delta^{S}(q, a) = \delta^{*}(\{q\}, a) = E_{A}(\bigcup_{u \in E_{A}(\{q\})} \delta(u, a))$$

Indukcí přes délku řetězce $w \in \Sigma^*$ prokážeme, že $\delta^{S^*}(E_A(R), w) = \delta^*(R, w)$

- 1. $w = \varepsilon$ platí triviálně
- 2. Předpokládejme, že tvrzení platí pro w délky n a dokážeme pro slova w délky n+1.

$$w = av, \quad a \in \Sigma, \quad v \in \Sigma^*, \quad |v| = n, \quad R \subseteq Q$$

$$\delta^{S^*}(E_A(R), w) = \delta^{S^*}(E_A(R), av)$$

$$= \delta^{S^*}(\bigcup_{q \in E_A(R)} \delta^S(q, a), u)$$

$$= \delta^{S^*}(\bigcup_{q \in E_A(R)} E_A(\bigcup_{u \in E_A(\{q\})} \delta(u, a)), u)$$

$$= \delta^{S^*}(E_A \bigcup_{q \in E_A(R)} \bigcup_{u \in E_A(\{q\})} \delta(u, a)), u)$$

$$= \delta^{S^*}(E_A \bigcup_{q \in E_A(R)} \delta(q, a)), u)$$

$$= \delta^{S^*}(E_A \bigcup_{q \in E_A(R)} \delta(q, a)), u)$$

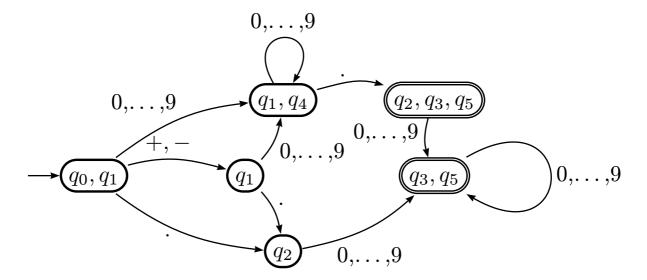
$$= \delta^*(E_A \bigcup_{q \in E_A(R)} \delta(q, a), u)$$

12. Algoritmus na převod ε KNA na KDA

Máme $A = \langle \Sigma, Q, \delta, I, F \rangle$ a víme, že W je neprázdná množina dosud nezpracovaných stavů.

```
\delta \hat{s} \leftarrow \emptyset; \ Q \hat{s} \leftarrow \emptyset; \ F \hat{s} \leftarrow \emptyset; \ W \leftarrow E A(I)
while W \neq Q do
         \mathtt{select} \quad R \ \in \ W
          W \ \leftarrow \ W \ \smallsetminus \ R; \ Q \hat{\ } s \ \leftarrow \ Q \hat{\ } s \ \cup \ R
         if R \cap F \neq \emptyset then
                  F^s \leftarrow F^s \cup R
         endif
         \text{foreach} \quad a \ \in \ \Sigma \quad \text{do}
                 N \leftarrow \delta^*(R, a)
                 if N \neq \emptyset then
                        if N \notin W \cup Q\hat{\ } s then
                                W \leftarrow W \cup N
                        endif
                        \%\% je to R, W, N ???
                          \delta \hat{s} \leftarrow \delta s \cup \langle R, W, N \rangle
                 endif
         end
end
return <\Sigma, Q^{\hat{}}s, \delta^{\hat{}}s, I, F^{\hat{}}s>
```

Obrázek 4. Pseudokód pro převod ε KNA na KDA.

13. Regulární výrazy

Definice 17: Nechť je dána $\Sigma = \{a_1, \dots, a_k\}$. Pak regulární výraz na Σ je:

- 1. ∅
- $2. \ \varepsilon$
- 3. symboly a_1, \ldots, a_k
- 4. pokud R_1, R_2 jsou RV, pak $(R_1|R_2)$ je RV
- 5. pokud R_1, R_2 jsou RV, pak (R_1R_2) je RV
- 6. pokud R je RV, pak (R^{\ast} je RV

Příklad 29: Podívejme se na následující výrazy a rozhodněme, zda-li jsou regulární:

- $((ab)c)^*$, $((a|b)c)^*$ jsou RV
- a*b), a||b nejsou RV

14. Jazyky generované regulárními výrazy

Definice 18: Nechť R je RV nad Σ . Pak $L(R) \subseteq \Sigma^*$. Pak také platí:

- 1. $L(R) = \emptyset$, pokud $R = \emptyset$.
- 2. $L(R) = \{\varepsilon\}$, pokud $R = \varepsilon$.
- 3. $L(R) = \{a_i | pokudR = a_i\}.$
- 4. $L(R) L(R_1) \cup L(R_2)$, pokud $R = \{R_1 | R_2\}$.
- 5. $L(R) L(R_1) \circ L(R_2)$, pokud $R = \{R_1 \circ R_2\}$.

6.
$$L(R) = L(R_1)*$$
, pokud $R = R_1*$.

Věta 24: Každý regulární výraz lze převést na konečný automat.

Věta 25: Každý jazyk generovaný regulárním výrazem je regulární.

Důkaz 19: Předchozí body dokážeme indukcí dle složitosti regulárního výrazu.

- Pro body 1 až 3 je vše zřejmé.
- Pro bod $4-R=R_1|R_2$, kde R_1,R_2 jsou regulární výrazy. Předpokládáme, že existuje KDA, rozpoznávající jazyky $L(R_1)$ a $L(R_2),L(R_1)=L(A_1),L(R_2)=L(A_2)$. Pak vytvoříme KNA, který má tvar $\langle \Sigma,Q_1\cup Q_2,\delta 1\cup \delta_2,\{q_0,q_0^*\},F_1\cup F_2\rangle$.
- Pro bod 5 $R = R_1 R_2$. Z koncových stavů A_1 vytvoříme ε -přechody do počátečního stavu automatu A_2 a počátečním stavem bude stav q_0 z automatu A_1 .
- Pro bod $6 R = R_1^*, L(A_1) = L(R_1)$. Následně sestavujeme ε KNA tak, že před počátečním stavem vytvoříme nový koncový stav, který bude navíc novým počátečním stave a do kterého vedeme ε přechody z již existujících koncových stavů a z našeho nového koncového stavu navíc vedeme ε přechod do původního počátečního stavu.

Věta 26: Každý regulární jazyk lze generovat regulárním výrazem.

15. Uzávěrové vlastnosti regulárních jazyků

15.1. Základní uzávěrové vlastnosti

• Komplement

Pokud je L regulární, pak je $\Sigma^* \backslash L$ regulární.

Důkaz 20: Pro L existuje KDA s úplnou přechodovou funkcí tak, že L(A) = L. Na základě tohoto automatu zkonstruujeme $A' = \langle \Sigma, Q, \delta, q_0, Q \backslash F \rangle$, A i A' mají stejnou rozšířenou přechodovu funkci δ^* .

Tj.
$$\Sigma^* \setminus L = L(A')$$

• Sjednocení

Jsou-li L_1 a L_2 regulární, pak je $L_1 \cup L_2$ regulární.

Důkaz 21: Pro
$$L_1$$
 existuje $A_1 = \langle \Sigma, Q_1, \delta_1, q_{01}, F_1 \rangle$, tak že $L_1 = L(A_1)$

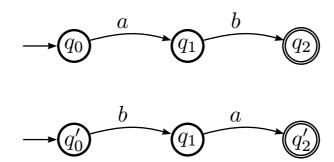
Pro
$$L_2$$
 existuje $A_2 = \langle \Sigma, Q_2, \delta_2, q_{02}, F_2 \rangle$, tak že $L_2 = L(A_2)$

Předpokládáme-li, že A_1 a A_2 mají disjunktní množiny stavů, tj. $Q_1 \cap Q_2 = \emptyset$, sestavíme následující KNA:

 $A = \langle Q_1 \cup Q_2, \delta, \{q_{01}, q_{02}\}, F_1 \cup F_2 \rangle$ s přechodovou funkcí δ definovanou jako

$$\delta(q, a) = \begin{cases} \{\delta_1(q, a)\} & \text{pokud} \quad q \in Q_1 \\ \{\delta_2(q, a)\} & \text{pokud} \quad q \in Q_2 \end{cases}$$

Příklad 30: Nyní si uvedeme protipříklad, co by se stalo, kdyby množiny stavů nebyly disjunktní.

První automat přijímá řetězec ab, druhý automat přijímá řetězec ba, čili od jejich sjednocení očekáváme, že bude přijímat ab i ba. Jelikož množiny stavů nejsou disjunktní (q_1 je společný pro oba), sjednocení těchto automatů může stejně dobře přijímat i řetězce aa nebo bb, což je nežádoucí.

• Průnik

S použitím De Morganových zákonů, dostáváme:

$$L_1 \cap L_2 = \Sigma^* \setminus (\Sigma^* \setminus L_1 \cup \Sigma^* \setminus L_2)$$

tj. $L_1 \cap L_2$ je regulární.

Důkaz 22: Uvažujeme konečné deterministické automaty s úplnou přechodovou funkcí $A_1 = \langle \Sigma, Q_1, \delta_1, q_{01}, F_1 \rangle$ a $A_2 = \langle \Sigma, Q_2, \delta_2, q_{02}, F_2 \rangle$

Zkonstruujeme automat $A_1 \times A_2$ (direktní součin):

$$A_1 \times A_2 = \langle \Sigma, Q_1 \times Q_2, \delta, \langle q_{01}, q_{02} \rangle, F_1 \times F_2 \rangle$$

s přechodovou funkcí δ :

$$\delta(\langle q, r \rangle, a) = \langle \delta_1(q, a), \delta_2(r, a) \rangle$$

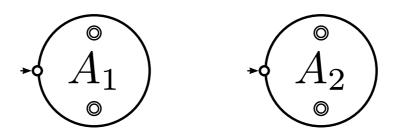
platí:

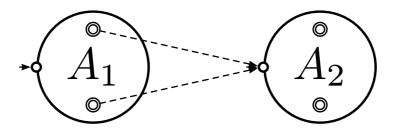
$$L_1 \cap L_2 = L(A_1 \times A_2)$$

• Produkt (zřetězení)

 $L_1 \cdot L_2$

Předpokládáme existenci automatů $A_1 = \langle \Sigma, Q_1, \delta_1, q_{01}, F_1 \rangle$ a $A_2 = \langle \Sigma, Q_2, \delta_2, q_{02}, F_2 \rangle$ takových, že $L_1 = L(A_1)$ a $L_2 = L(A_2)$.

Sestavíme εKNA

$$A = \langle \Sigma, Q_1 \cup Q_2, \delta, \{q_{01}\}, F_2 \rangle$$

s přechodovou funkcí $\delta: (Q_1 \cup Q_2) \times (\Sigma \cup \{\varepsilon\}) \to 2^{Q_1 \times Q_2}$

$$\delta(q, a) = \begin{cases} \{\delta_1(q, a)\} & \text{pokud} \quad q \in Q_1 \\ \{\delta_2(q, a)\} & \text{pokud} \quad q \in Q_2 \end{cases}$$

$$\delta(q,\varepsilon) = \left\{ \begin{array}{ll} \{q_{02}\} & \quad \text{pokud} \quad q \in F_1 \\ \emptyset & \quad \text{pokud} \quad q \notin F_1 \end{array} \right.$$

• Kleeneho uzávěr

Pokud je L regulární, pak je L^* regulární.

Předpokládáme, že existuje automat A tak, že L = L(A)

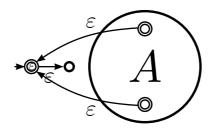
Poznámka 10: Automat rozpoznávající L^* musí mít možnost dostat se z koncového stavu zpět na začátek.

Pro automat $A = \langle \Sigma, Q, \delta, q_0, F \rangle$ je potřeba zavést nový počáteční stav $q_T \notin Q$. Konstruovaný ε KNA bude vypadat následovně:

$$A' = \langle \Sigma, Q \cup \{q_T\}, \delta', \{q_T\}, F \cup \{q_T\} \rangle$$

s přechodovou funkcí δ' :

$$\begin{array}{lll} \delta'(q,a) = \{\delta(q,a)\} & \quad \text{pokud} \quad q \in Q \\ \delta'(q,\varepsilon) = \emptyset & \quad \text{pokud} \quad q \in Q \backslash F \\ \delta'(q,\varepsilon) = \{q_T\} & \quad \text{pokud} \quad q \in F \\ \delta'(q_T,\varepsilon) = \{q_0\} & \quad \delta'(q_T,a) = \emptyset & \quad a \in \Sigma \end{array}$$

15.2. Další uzávěrové vlastnosti

• Množinový rozdíl

Jsou-li L_1 a L_2 regulární, pak $L_1 \setminus L_2 = L_1 \cap (\Sigma^* \setminus L_1)$ je regulární.

• Kleeneho pozitivní uzávěr

Je-li L regulární, pak $L^+ = (L^* \setminus \{\varepsilon\}) \cup L$ je regulární.

• N-tá mocnina jazyka

 $L^n \dots$ plyne z uzavření na produkt

• Jazyk reverzních řetězců

$$L^R = \{ w^R \mid w \in L \}$$

Zdůvodníme pomocí konstrukce automatu rozpoznávající L^R (viz cvičení 6)

• Jazyk sufixů

$$Sfx(L) = \bigcup_{w \in L} Sfx(w)$$

Důkaz 23: Pro L uvažujeme A tak, že L = L(A). Navíc A je KDA s úplnou přechodovou funkcí takový, že všechny jeho stavy jsou dosažitelné.

Námi hledaný automat je KNA definován jako:

$$A' = \langle \Sigma, Q, \delta, Q, F \rangle$$

s přechodovou funkcí

$$\delta(q, a) = \{\delta(q, a)\}\$$

Poznámka 11: Všechny stavy jsou označeny za počáteční, aby měl automat možnost skočit do libovolné fáze výpočtu a tím "uhádnout" vynechané znaky řetězce, jehož sufix zkoumáme.

• Jazyk prefixů

$$Pfx(L) = \bigcup_{w \in L} Pfx(w)$$

 $Pfx(L) = (Sfx(L^R))^R$

Důkaz plyne z uzavření na Sfx a reverzní řetězec.

• Jazyk infixů

$$Ifx(L) = Pfx(Sfx(L))$$

Důkaz je taktéž zřejmý.

15.3. Pumping lemma

Poznámka 12: Jen drobné upozornění na začátek: jedná se o tvrzení ve tvaru když \to pak, tj. "Pokud je L regulární, pak . . . "

Věta 27: Nechť L je regulární jazyk nad Σ . Pak existuje $n \in \mathbb{N}$ tak, že pro každý řetězec $w \in L$ délky alespoň n platí, že existují $x, y, z \in \Sigma^*$ tak, že jsou splněny podmínky:

1.
$$w = xyz$$

- $2. |xy| \leq n$
- 3. $y \neq \varepsilon$
- 4. pro každé $i \geq 0$ platí, že $xy^iz \in L$

Důkaz 24: Rozlišíme dva případy.

• L je konečný

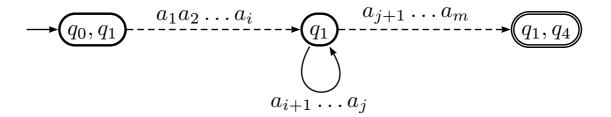
pak je tvrzení triviální. Hledané n je ve tvaru l+1, kde l je délka nejdelšího řetězce z L. Pak není v L žádný řetězec delší než n a tvrzení 1.-4. platí triviálně.

• L je nekonečný

pak pro něj existuje KDA s množinou stavů Q tak, že L(A) = L. Položíme n = |Q|. Pro každý řetězec $w = a_1 a_2 \cdots a_m$ kde $m \ge n$ existuje přijímací výpočet délky m:

$$\langle q_0, w \rangle = \langle r_0, a_1 \cdots a_m \rangle, \langle r_1, a_2 \cdots a_m \rangle \dots \langle r_{m-1}, a_m \rangle, \langle r_m, \varepsilon \rangle$$

Jelikož je m+1>nmusí existovat alespoň 1 stav, který je v tomto přijímacím výpočtu zopakován.

Položme

$$x = a_1 a_2 \dots a_i$$

$$y = a_{i+1} a_{i+2} \dots a_j$$

$$z = a_{j+1} a_{j+2} \dots a_m$$

Příklad 31: Jazyk $L = \{a^n b^n | kde \ n \in N\}$ není regulární.

Důkaz 25: Předchozí příklad 31 není regulární, což dokážeme sporem. Nechť je tedy L regulární a dle předchozí věty existuje číslo n tak, že vezmeme řetězec $a^nb^n=xyz$ tak, že $x=a^k,y=a^l,z=a^{n-k-l}b^n$.

16. Minimalizace KDA

Poznámka 13: Pro regulární jazyk L více, než jeden automat A tak, že L = L(A) a navíc můžeme mít A_1, A_2 tak, že $L(A_1) = L(A_2)$, ale $|Q_1| < |Q_2|$.

16.1. Zprava invariantní ekvivalence

Definice 19: Předpokládejme, že máme $A = \langle \Sigma, Q, \delta, q_0, F \rangle$ a relaci ekvivalence $\Theta \subseteq Q \times Q$ nazveme **zprava invariantní ekvivalencí** vzhledem k δ , pokud platí, že $\langle q_r \rangle \in \Theta$ a $a \in \Sigma$, pak $\langle \delta(q, a) \delta(r, a) \rangle \in \Theta$.

Pravá invariance reprezentuje přirozenou vlastnost, kterou musí mít relace nerozlišitelnosti stavů. Mezními případy invariantních relací zprava jsou:

- 1. identita $\Theta = \{ \langle p, q \rangle \mid q \in Q \}$
- 2. $\Theta = Q \times Q$

16.2. Faktorizace automatu

Definice 20: Mějmse KDA $A = \langle \Sigma, Q, \delta, q_0, F \rangle$ a zprava invariantní ekvivalenci Θ vzhledem k δ , pak zavedeme $A/\theta = \langle \Sigma, Q/\Theta, \delta^{A/\Theta}, [q_0]_\Theta, F^{A/\Theta} \rangle$, kde

$$\delta^{A/\Theta} = ([q]_{\Theta}, a) = [\delta(q, a)]_{\Theta}$$

a

$$F^{A/\Theta} = \{ [q]_{\Theta} | \quad q \in F \}$$

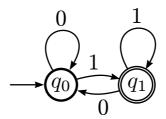
Věta 28: Automat A je dobře definovaný KDA.

Důkaz 26: Větu 28 si ověříme tak, že definice $\delta^{A/\Theta}$ nezávisí na výběru prvků z třídy rozkladu dle Θ .

Mějme $[q]_{\Theta} = [r]_{\Theta}$, to jest $\langle q,r \rangle \in \Theta$. Potom pro $a \in \Sigma$ platí $\langle \delta(q,a), \delta(r,a) \rangle \in \Theta$, to jest $[\delta(q,a)]_{\Theta} = [\delta(r,a)]_{\Theta}$.

Obecně $L(A/\Theta) \neq L(A)$. Snažíme se najít co největší Θ , tak aby tato rovnost platila.

Příklad 32: $\Theta = Q \times Q$

Věta 29: Platí, že $(\delta^{A/\Theta})^*([q]_\Theta,x)=[\delta^*(q,x)]_\Theta$ pro každý $x\in \Sigma^*.$

Důkaz 27: Dokážeme indukcí přes délku řetězce.

• Tedy $x = \varepsilon$, pak

$$(\delta^{A/\Theta})^*([q]_{\Theta}, \varepsilon) = [q]_{\Theta} = [\delta^*(q, \varepsilon)]_{\Theta}$$

• pak nechť toto tvrzení platí pro $u \in \Sigma^*$ a řetězec x = au, kde $a \in \Sigma$.

$$\begin{split} &(\delta^{A/\Theta})^*([q]_\Theta,au)=(\delta^{A/\Theta})^*(\delta^{A/\Theta}([q]_\Theta,a),u)=\\ &=(\delta^{A/\Theta})^*([\delta(q,a)]_\Theta,u)=[\delta^*(\delta(q,a),u]_\Theta=[\delta^*(q,au)]_\Theta \end{split}$$

Definice 21: Mějme KDA $A = \langle \Sigma, Q, \delta, q_0, F \rangle$ s úplnou přechodovou funkcí. Pro stavy $q, r \in Q$ položme $q \equiv_A r$, pokud pro každý řetězec $x \in \Sigma *$ platí, že $\delta^*(q, x) \in F$, pokud $\delta^*(r, x) \in F$.

Věta 30: \equiv_A je zprava invariantní operace.

Důkaz 28: Dokazujeme větu 30. Důkaz reflexivity je zřejmý, stejně tak symetrie i tranzitivita. Nechť $q \equiv_A r$ a máme $a \in \Sigma$. Máme dokázat, že $\delta(q, a) \equiv_A \delta(r, a)$. Pro každéD $x \in \Sigma^*$ platí:

$$\delta^*(\delta(q, a), x) = \delta^*(q, ax)$$

$$\delta^*(\delta(r, a), x) = \delta^*(r, ax)$$

Užitím faktu, že $\delta^{*(q,ax)} \in F$ dostaneme $\delta^*(r,ax) \in F$, tedy $\delta^*(\delta(q,a),x) \in F$ právě tehdy, když $\delta^*(\delta(r,a),x) \in F$, to jest $\delta(q,a) \equiv_A \delta r, a$ a tedy A/\equiv_A .

Věta 31: Pro A/\equiv_A a stav $q\in Q$ platí, že $q\in F$ právě, když $[q]_{\equiv_A}\in F^{A/\equiv_A}$.

Důkaz 29: Předchozí větu dokážeme tak, že dokážme implikace z obou stran.

- Implikace zleva doprava ("⇒") plyne z definice.
- Implikace zprava doleva (" \Leftarrow "): pokud $[q]_{\equiv_A} \in F^{A/\equiv_A}$, pak z definice $\exists r \in F$ tak, že $r \in [q]_{\equiv_A}$. To znamená, že $r \equiv_A q$ pro každý $x \in \Sigma^*$ platí, že $\delta^*(r,x) \in F$ právě tehdy, když $\delta^*(q,x) \in F$, speciálně pro $x = \varepsilon$, navíc $\delta^*(r,\varepsilon) = r \in F$, to jest $\delta^*(q,\varepsilon) = q \in F$.

Důsledek 2: KDA A nazveme redukovaný, pokud je \equiv_A identita.

Věta 32: KDA A je identita.

Důkaz 30: Automat $A \equiv_A$ označme jako B, následně prokážeme, že \equiv_B je identita, tozn., že pokud $[q]_{\equiv_A} \equiv_B [r]_{\equiv_A}$, tak pak jsou si rovny.

Předpokládejme, že platí $[q]_{\equiv_A} \equiv [r]_{\equiv_A}$.

- Pak podle definice \equiv_B tozn, že pro $x\in \Sigma^*$ platí $\delta^{A/\equiv_A}([q]_{\equiv_A},x)\in F$ právě, když $(\delta^{A/\equiv_A})^*([r]_{\equiv_A},x)\in F^{A/\equiv_A}$.
- S využitím věty 29 pro každé $x \in \Sigma^*$:

$$[\delta^*(q,x)] \in F^{A/\equiv_A}$$
 právě tehdy, když $[\delta^*(r,x)]_{\equiv A} \in F^{A/\equiv_A}$

Následně aplikujeme větu 31:

$$\delta^*(q,x) \in F$$
 právě tehdy, když $\delta^*(r,x) \in F$, tozn., že $q \equiv_A r$ a tedy $[q]_{\equiv_A} = [r]_{\equiv_A}$

Věta 33: $L(A) = L(A/\equiv_A)$, což plyne užitím vět 31 a 29.

Důkaz 31: Máme dokázat, že $\delta^* \in F$, právě, když $(\delta^{A/\equiv_A})([q_0]_{\equiv_A}, x) \in F^{A/\equiv_A}$. Z věty 29: $\delta^*(q_0, x)$ právě, když $[\delta^*(q_0, x)]_{\equiv_A} \in F^{A/\equiv_A}$, to ale platí z věty 31.

Důsledek 3: Obecně platí, že $L(A) \subseteq L(A/\Theta)$.

Věta 34: Pokud je každý stav automatu A dosažitelný, pak má A/\equiv_A také každý stav dosažitelný.

16.3. Algoritmus pro hledání redukovaného automatu

- 1. Označíme $A/\equiv_A jakoA^R$, konstruujeme posloupnost rozkladů na Q tak, že $\varphi_1,\varphi_2,\ldots,\varphi_i=\varphi_{i+1}$, kde $\varphi_1=\{F,Q\setminus F\}$
- 2. Při odvození rozkladů φ_1 z φ_{i-1} postupujeme následovně:
 - (a) Vezmeme libovolný stav $r \in R$.
 - (b) Položíme $S = \{ s \in R | \text{ pro každé } a \in \Sigma \text{ platí také, že } \delta(S, a) \in [\delta(R, a)] \}.$
 - (c) Pokud S = R, pak vložíme R do φ_i , pokud $S \subseteq R$, pak vložíme S a $R \setminus S$ do φ_i .

Věta 35: Korektnost algoritmu pro nalezení \equiv_A : pokud $\varphi_i = \varphi_{i+1}$, pak $\varphi_i = Q / \equiv_A$.

Důkaz 32: Ověříme, že $q \equiv_A r$ právě, když $q \in [r]_{\varphi_i}$.

Pokud $q \in [r]_{\varphi_i}$, pak z toho, jak jsme zavedli posloupnost rozkladů, plyne, že nemůže platit $q \equiv_A r$. Pokud $q \equiv_A r$, pak $q \in [r]_{\equiv_A}$ a zbývá dokázat opačnou implikaci, což provedeme indukcí přes délku řetězce:

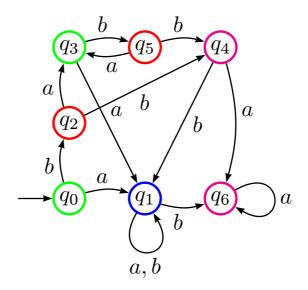
- Máme libovolná $q, r \in Q$.
- Pokud $q \in [r]_{\varphi_i}$, pak $\delta^*(q, x) \in F$ právě, když $\delta^*(r, x) \in F$.
- 1. Pro $x=\varepsilon$ je situace triviální. Máme dokázat, že $q\in F$ právě, když $r\in F$, ale to obecně platí, protože $\varphi_i=\{F,Q\setminus F\}$
- 2. Pro $x \in \Sigma^*, x = au$, kde $a \in \Sigma, u \in \Sigma^*$. Z předpokladu, že $q \in [r]_{\varphi_i}$ a $\varphi_i = \varphi_{i+1}$ platí, že $[\delta(q,a)]_{\varphi_i} = [\delta(r,a)]_{\varphi_i}$, to jest $\delta(q,a) \in [\delta(q,a)]_{\varphi_i}$ zde použijeme indukční předpoklad.

$$\delta^*(\delta(q,a)r) \in F$$
 právě tehdy, když $\delta^*(q,x) \in F$ $\delta^*(\delta(r,a)r) \in F$ právě tehdy, když $\delta^*(r,x) \in F$

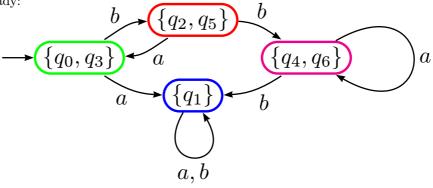
Tvrzení dokázáno pro každé x,tedy $q \equiv_A r$.

Příklad 33: Mějme výraz b(ab)*ba*. Dále

$$\varphi_1 = \{\{q_0, q_1, q_2, q_3, q_5\}, \{q_4, q_6\}\}
\varphi_2 = \{\{q_0, q_1, q_3\}, \{q_2, q_5\}, \{q_4, q_6\}\}
\varphi_3 = \{\{q_0, q_3\}, \{q_1\}, \{q_2, q_5\}, \{q_4, q_6\}\}$$

Následně rozklady:

	q_0	q_1	q_2	q_3	q_4	q_5	q_6
q_0	*	X	X	*	X	X	X
q_1	-	*	X	X	X	X	X
q_2	-	-	*	X	X	*	X
q_3	-	-	-	*	X	X	X
q_4	-	-	-	-	*	X	*
q_5	-	-	-	-	-	*	X
q_6	-	-	-	-	-	-	*

Tabulka 3. Tabulkový popis rozkladů stavů

Vtabulce 3. se objevují znaky \boldsymbol{X} na pozicích, pro které platí, že:

$$T[q,x] \quad \text{ kde plat} \quad \begin{array}{ll} q \in F, x \notin F \\ \text{nebo} & q \notin F, x \in F \end{array}$$

Projdeme prázdná místa, T[q,r]="prázdno, pokud" $\exists a\in \Sigma$ tak, že:

- bud $T[\delta(q, a), \delta(r, a)] = X$
- nebo $T[\delta(r,a),\delta(q,a)]=X$

Pokud ano, tak "X" na pozici[q,r].

17. Izomorfismus automatů

Pro KDA A_1 a A_2 mějme zobrazení

$$h: Q_1 \to Q_2$$

a toto zobrazení označme jako izomorfismus, pokud platí:

- 1. Zobrazení h je bijektivní.
- 2. Počáteční stav automatu A_1 e zobrazí na počáteční stav automatu A_2 .
- 3. Pro všechna $q \in Q$ platí, že $Q \in F_1$ právě, pokud $q \in F_2$.
- 4. Zobrazení h je kompatibilní s přechodovou funkcí.

Věta 36: Jsou-li dva automaty izomorfní, pak $L(A_1) = L(A_2)$.

Definice 22: Mějme regulární jazyk L, pak KDA s úplnou přechodovou funkcí je **minimálním** automatem pro L, pokud L(A) = L a pro každý KDA B takový, že L(B) = L platí, že B má tolik stavů jako A.

Věta 37: Je-li automat A minimální pro jazyk L, pak je **redukovaný**a nemá nedosažitelné stavy.

Věta 38: Pokud jsou automaty A, B KDA bez nedosažitelných stavů a pokud jsou tyto automaty navíc redukované a existuje stejný jazyk, který generují, pak jsou izomorfní.

Věta 39: A je minimální automat pro jazyk L právě tehdy, když A neobsahuje nedosažitelné stavy a je redukovaný.

18. Bezkontextové gramatiky

V této části se vrátíme k problematice bezkontextových gramatik. Před dalším čtením je potřeba ovládat základní pojmy, zejména

- Bezkontextové gramatiky
- Bezkontextové jazyky
- P-derivace
- Odvozování řetězců
- Věty a větné formy

Navíc si zavedeme duální pojem k derivaci - redukci.

Definice 23: Řetězec v lze redukovat na řetězec u, pokud $u \Rightarrow_G^* v$. Značíme $v \Leftarrow_G^* u$.

V následujícím příkladě si ukážeme problém nejednoznačnosti bezkontextových gramatik.

Příklad 34: Mějme gramatiku:

$$\begin{split} G &= \langle N, \Sigma, P, S \rangle \\ \Sigma &= \{a, b, c, 0, 1, +, -, *, /, (,)\} \\ N &= \{S, E, C, V\} \\ P &= \{ S \to E, \\ E \to E * E | E / E | E + E | E - E | - E | C | V | (E), \\ C \to 0 C | 1 C | 0 | 1, \\ V \to a V | b V | c V | a | b | c \} \end{split}$$

Uvažujme větu w = ac * 1 - c. K ní se lze dostat buď:

$$S \Rightarrow_G E \Rightarrow_G E*E \Rightarrow_G V*E \Rightarrow_G V*E-E \Rightarrow_G V*E-V \Rightarrow_G aV*E-V \Rightarrow_G ac*E-V \Rightarrow_G ac*C-V \Rightarrow_G ac*C-c \Rightarrow_G ac*1-c$$

nebo

$$S \Rightarrow_G E \Rightarrow_G E*E \Rightarrow_G V*E \Rightarrow_G aV*E \Rightarrow_G ac*E-E \Rightarrow_G ac*C-E \Rightarrow_G ac*1-E \Rightarrow_G ac*1-V \Rightarrow_G ac*1-c$$

Ačkoliv odvozujeme stejnou větu, můžeme zde pozorovat jakousi nejednoznačnost, způsobenou tím, že neterminály derivujeme v libovolném pořadí.

Tento problém bychom mohli vyřešit použitím tzv. lineární bezkontextové gramatiky, tedy takové, jejíž odvozovací pravidla obsahují pouze jeden neterminální symbol na pravé straně.

Příklad 35: Lineární gramatika může vypadat např. takto:

$$G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$$

$$P = \{ S \to abB, A \to aaBb | \varepsilon, B \to bbAa \}$$

$$L(G) = \{ ab(bbaa)^n bba(ba)^n \mid n \ge 0 \}$$

Ovšem k nejednoznačnosti může stejně dojít, pokud by se z různých neterminálních symbolů daly odvodit stejná slova.

Příklad 36: Příklad nejednoznačné lineární gramatiky:

$$\begin{split} G &= \langle N, \Sigma, P, S \rangle \\ P &= \{ \quad S \rightarrow aA \mid aB, \\ A \rightarrow bA|a, \\ B \rightarrow bB|a \quad \} \end{split}$$

Uvažujme slovo w = abba, ke kterému lze dojít buď:

$$S \Rightarrow_G aA \Rightarrow_G abA \Rightarrow_G abbA \Rightarrow_G abba$$

nebo:

$$S \Rightarrow_G aB \Rightarrow_G abB \Rightarrow_G abbB \Rightarrow_G abba$$

Mějme bezkontextovou gramatiku $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$.

Definice 24: P-derivace x_0, \ldots, x_k se nazývá **nejlevější** P-derivace, pokud pro každé $i \in \{1, \ldots, k\}$ platí, že x_{i-1} je ve tvaru uAv, kde $u \in \Sigma^*, A \in N, v \in (\Sigma \cup N)^*$ a x_i je ve tvaru uyv, kde $A \to y \in P$.

Poznámka 14: Řetězci u se říká uzavřená forma a řetězci Av otevřená forma (větné formy uAv). Odvození pomocí nejlevější derivace značíme $u \Rightarrow_{G,l} v$.

Věta 40: Mějme $v \in \Sigma^*$ a $X \in N$. Pokud existuje P-derivace X, \ldots, v , pak existuje nejlevější P-derivace X, \ldots, v používající stejnou množinu pravidel jako výchozí P-derivace.

Důkaz 33: Tvrzení dokážeme indukcí přes délku P-derivace

- Pro délku 0 platí triviálně.
- Předpokládejme, že tvrzení platí pro P-derivaci délky $\leq n$.

Uvažujme P-derivaci délky n+1, ve tvaru $x_0, x_1, \ldots, x_{n+1}$. Pokud x_1 vzniklo z x_0 použitím pravidla $X \to w_0 X_{i_1} w_1 X_{i_2} \cdots X_{i_k} w_k$ kde $w_0, \ldots, w_j \in \Sigma^*$, $X_{i_j} \in N$, $1 \le j \le k$ pak X_{n+1} je ve tvaru $w_0 u_1 w_1 u_2 w_2 \cdots w_k$ tak, že $x_{i_j} \Rightarrow_C^* u_j$.

To znamená, že existují P-derivace délek $\leq n$: X_{i_1}, \ldots, u_j

Z indukčního předpokladu: existují nejlevější P-derivace X_{i_j},\ldots,u_j používající stejnou množinu pravidel.

Dále platí:

$$\begin{array}{lll} X & \Rightarrow_{G,l} & w_0 X_{i_1} w_1 X_{i_2} \dots X_{i_k} w_k \\ & \Rightarrow_{G,l} & w_0 u_1 w_1 X_{i_2} \dots X_{i_k} w_k \\ & \Rightarrow_{G,l} & w_0 u_1 w_1 u_2 \dots X_{i_k} w_k \\ & \dots \\ & \Rightarrow_{G,l} & w_0 u_1 w_1 u_2 w_2 \dots u_k w_k \end{array}$$

To jest, existuje nejlevější P-derivace $X, \ldots, w_0 \cdots w_k$

Příklad 37: Uvažujme gramatiku z příkladu 34

 $S \Rightarrow_G^* E + C$ tady problém není

 $S\Rightarrow_{G,l}^*E+C$ tento výraz už smysl nedává. Pomocí nejlevější derivace bychom zákonitě museli nejdříve derivovat Ena levé straně výrazu E+E

Poznámka 15: Lze zavést duálně nejpravější derivaci.

Příklad 38: Zase se odkážeme na příklad 34.

Výraz 10 + (ca * 110) má jedinou nejlevější derivaci

Naopak a + 10 * c jich má několik:

$$S \Rightarrow_{G,l} E \Rightarrow_{G,l} E+E \Rightarrow_{G,l} V+E \Rightarrow_{G,l} a+E \Rightarrow_{G,l} a+E*E \Rightarrow_{G,l} a+C*E \Rightarrow_{G,l} a+1C*E \Rightarrow_{G,l} a+10*E \Rightarrow_{$$

nebo:

 $S \Rightarrow_{G,l} E \Rightarrow_{G,l} E * E \Rightarrow_{G,l} \ldots \Rightarrow_{G,l} a + 10 * c$ (už ve druhém odvození můžeme pozorovat rozdíl) Je to způsobeno jinou nejednoznačností než tou, kterou jsme eliminovali pomocí nejlevější derivace.

18.1. Derivační stromy

Slouží ke grafickému znázornění nejlevějších derivací. Mějme gramatiku $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$.

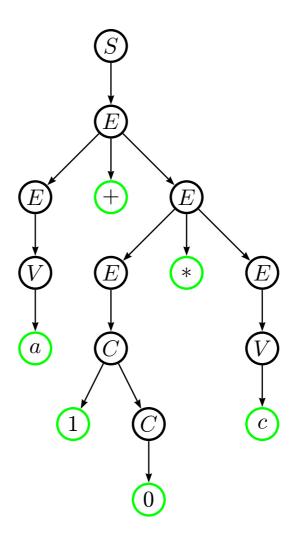
Definice 25: Derivačním stromem slova $x \in (\Sigma \cup N)^*$ z $X \in N$ podle pravidel z G je každý strom splňující:

- 1. každý vnitřní uzel je ohodnocen neterminálem
- 2. kořen je ohodnocen X

- 3. pokud je vnitřní uzel označený $A\in N$ a jeho potomci jsou zleva doprava označeni $X_1,\dots,X_k\in N\cup \Sigma$ pak existuje pravidlo $A\to X_1\cdots X_k\in P$
- 4. zřetězením hodnot v listech při průchodu stromu do hloubky a zleva doprava získáme řetězec \boldsymbol{r}

Příklad 39: Opět pracujeme s gramatikou z příkladu 34.

 $S \Rightarrow_{G,l}^* a + 10 * c$ Derivační strom bude vypadat následovně:

Věta 41: Pokud $X \Rightarrow_{G,l}^* x$ pak existuje derivační strom x z X podle G.

Důkaz 34: Tvrzení dokážeme jak jinak, než indukcí přes délku P-derivace. Předpokládejme, že tvrzení platí pro derivace délky n a méně. Mějme derivaci $X=x_0,\ldots,x_{n+1}$ délky n+1 pak existuje pravidlo $x\to x_1\in P$ $x_1=w_0X_1w_1X_2w_2\ldots X_kw_k$ kde $w_i\in \Sigma^*,\ X_i\in N$

 x_{n+1} je ve tvaru $w_0u_1w_1u_2\dots u_kw_k$

 $X_i \Rightarrow_{G,l}^* u_i \dots$ délky nejvýše n. Z indukčního předpokladu vyplývá, že existují derivační stromy $X_i \Rightarrow_{G,l}^* u_i$.

Věta 42: Pokud existuje derivační strom x z X podle G, pak $X \Rightarrow_{G,l}^* x$

Důkaz 35: Dokážeme indukcí přes výšku stromu.

- Pro 0 je to jasné
- ullet Předpokládejme, že tvrzení platí pro stromy výšky n a méně.

Mějme strom výšky n+1, podle tohoto víme, jak vypadal první krok derivace $X\to w_0X_0w_1\dots$

Z indukčního předpokladu existují derivace $X_i \Rightarrow_{G.l}^* u_i$ a proto

$$X \Rightarrow_{G,l} w_0 X_1 w_1 X_2 \dots X_{i_k} w_k$$

$$\Rightarrow_{G,l} w_0 u_1 w_1 X_2 \dots X_{i_k} w_k$$

$$\dots$$

$$\Rightarrow_{G,l} w_0 u_1 w_1 u_2 w_2 \dots u_k w_k$$

Věta 43: $S \Rightarrow_{G,l}^* u$ právě když existuje derivační strom u z S podle G.

18.2. Jednoznačné a nejednoznačné bezkontextové gramatiky

Definice 26: Bezkontextová gramatika $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$ se nazývá nejednoznačná, pokud existuje věta $x \in L(G)$, která má více než jeden derivační strom z S podle G. V opačném případě se nazývá jednoznačná bezkontextová gramatika.

Definice 27: Bezkontextový jazyk L se nazývá jednoznačný pokud existuje jednoznačná gramatika G tak, že L = L(G).

Definice 28: Bezkontextový jazyk L se nazývá **inherentně** nejednoznačný, pokud neexistuje žádná jednoznačná gramatika G taková, že L = L(G).

Věta 44: Každý regulární jazyk je jednoznačný.

Důkaz 36: Pokud L je regulární, pak existuje KDA A s úplnou přechodovou funkcí δ . Pak pro A lze sestavit gramatiku G tak, že bude platit L(A) = L(G).

Z toho jak byla gramatika G konstruována plyne, že pro každý $A \in N$ a $a \in \Sigma$ existuje nejvýše jedno pravidlo $A \to aB$. To jest, pro $x \in L$ existuje právě jedna P-derivace.

Důkaz 37:

Příklad 40: $L = \{a^n b^n c^p d^p \mid n, p \ge 0\}$ je inherentně nejednoznačný.

18.3. Uzávěrové vlastnosti bezkontextových jazyků

• Sjednocení

Mějme dány bezkontextové jazyky L_1 , L_2 a korespondující bezkontexotvé gramatiky G_1 a G_2 . Lze předpokládat, že množiny stavů obou gramatik jsou disjunktní (tj. $N_1 \cap N_2 = \emptyset$).

Dále uvažujeme gramatiku $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$, kde

$$\begin{split} N &= N_1 \cup N_2 \cup \{S\} \\ \Sigma &= \Sigma_1 \cup \Sigma_2 \\ P &= P_1 \cup P_2 \cup \{S \rightarrow S_1 \mid S_2\} \end{split}$$

Platí, že $L(G) = L(G_1) \cup L(G_2)$.

• Produkt

 L_1 a L_2 jsou bezkontextové jazyky, G_1 a G_2 jsou odpovídající bezkontextové gramatiky.

Zavedeme gramatiku $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$, kde

$$\begin{split} N &= N_1 \cup N_2 \cup \{S\} \\ \Sigma &= \Sigma_1 \cup \Sigma_2 \\ P &= P_1 \cup P_2 \cup \{S \rightarrow S_1 S_2\} \\ \text{Platí, že } L(G) &= L(G_1) \cdot L(G_2). \end{split}$$

• Kleeneho uzávěr

Mějme bezkontextový jazyk L a k němu odpovídající gramatiku G.

Vytvoříme novou gramatiku $G' = \langle N \cup \{S'\}, \Sigma, P \cup \{S' \rightarrow \varepsilon \mid SS'\}, S' \rangle$.

• Pozitivní uzávěr

Podobné jako u Kleeneho uzávěru, akorát výsledná gramatika se bude lišit v množině pravidel

$$G' = \langle N \cup \{S'\}, \Sigma, P \cup \{S' \to S \mid SS'\}, S' \rangle$$

• Průnik

 \mathcal{L}_2 není uzavřená na průnik.

Příklad 41: Uvedeme si příklad, který nám tvrzení potvrdí.

$$\Sigma = \{a, b, c\}$$

$$L_1 = \{a^n b^n c^* \mid n \ge 0\}$$

$$L_2 = \{a^* b^n c^n \mid n \ge 0\}$$

$$L_1 \cap L_2 = \{a^n b^n c^n \mid n \ge 0\}$$

Z toho také plyne, že není uzavřená ani na Komplement či Množinový rozdíl (De Morganovy zákony).

18.4. Bezkontextové gramatiky v programátorské praxi

BNF(Backus-Naurova forma): Vytvořili ji John Backus a Peter Naur. Zápis se řidí několika pravidly:

- $\bullet\,$ neterminální symboly se zapisují do $\langle\ldots\rangle$
- ullet používá se ::= místo \rightarrow
- terminální symboly se píší do uvozovek (" * ")
- pravidla se oddělují pomocí |

Příklad 42: Uvedeme si příklad zápisu gramatiky pomocí BNF.

```
 \begin{split} \langle expr \rangle &::= "("\langle expr \rangle")" \mid \langle expr \rangle \langle op \rangle \langle expr \rangle \mid \langle number \rangle \\ \langle op \rangle &::= "+" \mid "-" \mid "*" \mid "/" \\ \langle number \rangle &::= \langle digit \rangle \langle number \rangle \mid \langle digit \rangle \\ \langle digit \rangle &::= "0" \mid \dots \mid "9" \end{split}
```

Extended BNF: Zavedl Niklaus Wirth v roce 1977. Odpovídá BNF, pouze zjednodušuje její notaci a to tak že:

- každé pravidlo je ukončeno znakem ";"
- terminální symboly se píší do uvozovek, neterminální ne
- [,] značí volitelnou část výrazu
- {,} indukují možnost opakování
- (,) jsou použity pro shlukování výrazů
- místo ::= se používá =
- terminální a neterminální symboly se oddělují čárkou

Příklad 43: Gramatiku z předchozího příkladu můžeme zapsat pomocí EBNF takto:

```
\begin{array}{l} expr = "(", expr,")" \mid expr, op, expr \mid number; \\ op = "+" \mid "+" \mid "-" \mid "*" \mid "/"; \\ number = [signum], digit, \{digit\}; \\ digit = "0" \mid \dots \mid "9"; \\ signum = "+" \mid "-"; \end{array}
```

19. Nedeterministický zásobníkový automat

Hledáme silnější analytický aparát, než jsou KDA, protože ty v určitých situacích selhávají.

Příklad 44: Mějme jazyk

$$L = \{x \in \Sigma^* | x \text{ je korektně uzávorkovaný výraz}\}$$

Následně podrobněji

$$L = \{x \in \Sigma^* | \Sigma = \{(,),[,]\}$$
 x je korektně uzávorkovaný výraz $\}$

Do tohoto jazyka patří například řetězce ()[], ([]), ..., ale nepatří do něj řetězce ()), |[[], ...

Definice 29: Jako nedeterministický zásobníkový automat označme následující strukturu:

$$A = \langle \Sigma, \Gamma, Q, \delta, q_0, z_0, F \rangle$$

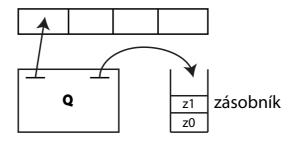
Nyní si popišme význam nám dosud neznámých prvků tohoto automatu:

 Γ – abeceda zásobnákových symbolů.

 z_0 – počáteční zásobníkový symbol.

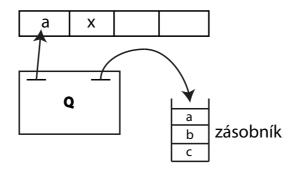
Q – konečná množina stavů.

 δ – přechodová funkce ve tvaru $\delta: Q \times (\Sigma \cup \{\varepsilon\}) \times \Gamma \to 2^{Q \times \Gamma^*}$

Obrázek 5. Náčrt zásobníkového automatu.

Navíc $\langle \sigma, abc \rangle \in \delta(q,a,d)$ znamená slovně: "Ze stavu q po přečtení a ze vstupu a symbolu d ze zásobníku přejde automat A do stavu σ a na zásobník zapíše řetězec "abc"." Mějme na paměti, že tento řetězec je na zásobník zapsán "obráceně".

Obrázek 6. Vkládání hodnot na zásobník u NZA.

19.1. Reprezentace NZA

19.1.1. Přechodová tabulka

V přechodové tabulce řádky odpovídají stavům a sloupce odpovídají prvkům ($\Sigma \cup \{\varepsilon\} \times \Gamma$.

Příklad 45:

$$Q = \{q_0, q_1\}$$

$$\Sigma = \{a, b\}$$

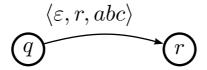
$$\Gamma = \{0, 1\}$$

	$\langle b,0 angle$	$\langle c, 0 \rangle$	$\langle a, 1 \rangle$	$\langle b, 1 \rangle$	$\langle c, 1 \rangle$
$ ightarrow q_0^{\cdot}$	 			• • • •	
q_1^\cdot	 $\{\langle r, w \rangle\}$				

Tabulka 4. Ukázka přechodové tabulky pro NZA.

19.1.2. Přechodový diagram

Přechodové diagramy NZA jsou velmi podobné diagramům KA.

Definice 30: Konfigurací NZA je každý prvek z množiny $Q \times \Sigma^* \times \Gamma^*$, tedy $\langle q, abc, 001 \rangle \in Q \times \Sigma^* \times \Gamma^*$ znamená, že NZA je ve stavu q, na vstupu zbývá přečíst řetězec "abc" a na zásobníku je řetězec "001".

Pro konfigurace $\langle q_i, w_i, x_i \rangle$ a $\langle q_j, w_j, x_j \rangle$ klademe $\langle q_i, w_i, x_i \rangle \vdash \langle q_j, w_j, x_j \rangle$ právě, když platí:

- $x_i = zy$, kde $z \in \Gamma, y \in \Gamma^*$
- $w_i = aw_j$, kde $a \in (\Sigma \cup \{\varepsilon\}), w_j \in \Sigma^*$
- $\langle q_j, x \rangle \in \delta(q_i, a, z)$

Přičemž $x_j = xy$.

Reflexivní a tranzitivní uzávěr Γ označíme Γ^* a platí:

$$\begin{split} \langle q_i, w_i, x_i \rangle \vdash^* \langle q_j, w_j, x_j \rangle \text{ právě, když} \\ \langle q_i, w_i, x_i \rangle \vdash \dots \vdash \langle q_j, w_j, x_j \rangle \end{split}$$

Pokud $\langle q_i, w_i, x_i \rangle \vdash^* \langle q_j, w_j, x_j \rangle$ tak říkáme, že existuje výpočet NZA, kterým přejde tento NZA z $\langle q_i, w_i, x_i \rangle$ do $\langle q_j, w_j, x_j \rangle$.

19.2. Jazyky rozpoznávané NZA

1. Jazyk rozpoznávaný pomocí koncových stavů automatu, tedy:

$$L(A) = \{ w \in \Sigma^* | \langle q_0, w, z_0 \rangle \vdash^* \langle q, \varepsilon, x \rangle, q \in F, x \in \Gamma^* \}$$

2. Jazyk rozpoznávaný vyprazdňováním zásobníků, tedy:

$$N(A) = \{ w \in \Sigma^* | \langle q_0, w, z_0 \rangle \vdash^* \langle q, \varepsilon, \varepsilon \rangle, q \in Q \}$$

19.3. Rozpoznání jazyk způsobem přechodu od koncových stavů k vyprázdnění zásobníku

Věta 45: Ke každému NZA A existuje NZA A', pro který platí L(A) = N(A') = L(A')

Důkaz 38: Mějme automatu $A = \langle \Sigma, \Gamma, Q, \delta, q_0, z_0, F \rangle$. Zkonstruujeme automat A' tak, že platí L(A) = N(A') = L(A'), načež je třeba vyřešit dvě věci:

- 1. V případě, že automat A vyprázdní svůj zásobník, ale v koncovém stavu, potom A' nesmí vyprázdnit zásobník, což se řeší přídáním symbolu z_0' na dno zásobníku automatu A.
- 2. V případě, že automat A skončí (s prázdným vstupem), tak by v koncovém stavu automat A' měl navíc ještě vyprázdnit zásobník, to ale zajistíme tak, že přidáme slovo $q_{\#}$, ve kterém A' vyprazdňuje svůj zásobník.

Uvažujme

$$A' = \langle \Sigma, \Gamma \cup \{z'_0\}, Q \cup \{q'_0, q'_\#\}, \delta', q'_0, z'_0, \{q'_\#\} \rangle$$

kde δ' je přechodová funkce, jež vznikne rozšířením původní přechodové funkce o následující přechody:

$$\delta'(q'_0, \varepsilon, z'_0) = \{\langle q_0, z_0, z'_0 \rangle\}$$

$$\delta'(q, \varepsilon, z) = \delta(q, \varepsilon, z) \cup \{\langle q'_{\#}, \varepsilon \rangle\} \text{ pokud } q \in F, a \in \Gamma \cup \{z'_0\}$$

$$\delta'(q'_{\#}, \varepsilon, z) = \{\rangle q'_{\#}, \varepsilon \langle\} \text{ pro } z \in \Gamma \cup \{z'_0\}$$

19.4. Rozpoznání jazyk způsobem přechodu od vyprázdnění zásobníku k přijímání koncovými stavy

Věta 46: Ke každému NZA $A = \langle \Sigma, \Gamma, Q, \delta, q_0, z_0, F \rangle$ existuje NZA A' tak, že N(A) = L(A') = N(A').

Důkaz 39: Něchť je dán $A = \langle$ nemám poznačeno \rangle . Konstruujeme A', načež je třeba vyřešit dvě věci:

- 1. V případě, kdy výchozí automat A vyprázdnil vstup a zásobník (to může nastat v libovolném stavu), pak přejdeme do koncového stavu. To řešíme přídáním nového zásobníkového symbolu z_0' .
- 2. Je potřeba zamezit přijetí slova koncovým stavem bez vyprázdnění zásobníku. To řešíme tak, že máme jediný koncový stav, do kterého přejdeme jen pokud máme prázdný zásobník automatu A.

$$\begin{split} A' &= \langle \Sigma, \Gamma \cup \{z_0'\}, Q \cup \{q_\#', q_0'\}, \delta', q_0', z_0', \{q_\#'\} \rangle \\ \delta' &\text{ je navíc rozšířením } \delta \\ \delta'(q_0', \varepsilon, z_0') &= \{\langle q_0, z_0 z_0' \rangle \} \\ \delta'(q, \varepsilon, z_0') &= \{\langle q_\#', \varepsilon \rangle \}, \quad \forall q \in Q \end{split}$$

19.5. Automaty pracující s celým zásobníkem

Pro automat pracující s celým zásobníkem má platit, že $\delta: Q \times (\Sigma \cup \{\varepsilon\}) \times \Gamma^* \to 2^{Q \times \Gamma^*}$ s omezením, že přechodová funkce je pro každé $q \in Q, a \in (\Sigma \cup \{\varepsilon\})$ definována pouze pro konečně mnoho řetězců $z \in \Gamma^*$ a navíc musí platit, že pro každý z konečně mnoha řetěczů je $\delta(q,a,z)$ konečná.

Platí také:

$$\langle q_i, w_i, z_i \rangle \vdash \langle q_j, w_j, z_j \rangle$$

- 1. $z_i = zy, z \in \Gamma^*, y\Gamma^*$
- 2. $w_i = aw_j, a \in (\Sigma \cup \{\varepsilon\})$

- 3. $\langle q_i, x \rangle \in \delta(q_i, a, z)$
- 4. $z_j = xy$

 ${f Věta}$ 47: Pro každý NZA A pracující s celým zásobníkem existuje NZA A' pracující pouze s vrcholem zásobníku.

Důkaz 40: Mějme $A = \langle \Sigma, \Gamma, Q, \delta, q_0, z_0, F \rangle$ pracující s celým zásobníkem. Následně vytvoříme $A' = \langle \Sigma, \Gamma \cup \{z_0'\}, Q \cup \{q_0', q_\#\} \cup Q', q_0', z_0', F \rangle$ pracující s vrcholem zásobníku.

- $\bullet \ q_{\#}$ je nový nekoncový stav, ve kterém se vyprázdní zásobník automatu.
- ullet Q' je pomocná množina stavu, které potřebujeme pro nahrazení pravidel, která pracují s více zásobníkovými symboly.
- δ' je definována následovně:
 - Na počátku je prázdná.
 - Přidáme přechody $\delta'(q'_0, \varepsilon, z'_0) = \{\langle q_0, z_0, z'_0 \rangle\}.$
 - 1. Pokud $\langle r, y \rangle \in \delta(q, a, \varepsilon)$ pak pro každé $z \in \Gamma \cup \{z'_0\}$ přidáme $\langle r, yz \rangle$ do $\delta'(q, a, z)$.
 - 2. Pokud $\langle r, y \rangle \in \delta(q, a, z), z \in \Gamma$, pak přidáme přechod $\langle r, y \rangle \in \delta'(q, a, z)$.
 - 3. Pokud $\langle r, y \rangle \in \delta(q, a, z), z = z_1 z_2 z_3 \cdots z_n$ pro n > 1, v tomto případě zavedem dosud neuvažované stavy $q'_1, q'_2, \ldots, q'_{n-1}$ a ty přidáme do Q' a zavedeme přechody $\delta'(q, a, z_1) = \{\langle q'_1, \varepsilon, \rangle\}, \delta(q'_1, \varepsilon) = \{\langle q'_2, \varepsilon \rangle\} = \ldots = \delta'(q'_{n-1}, \varepsilon, z_n) = \{\langle q_\#, \varepsilon \rangle\}$
- Zavedeme přechod $\delta'(q, \varepsilon, z_0') = \{\langle q_{\#}, \varepsilon \rangle\}.$

Důsledek 4: Třídy automatu jsou ekvivalentní.

19.6. Poznámky o vlastnostech NZA

- 1. Pokud $\langle q, u, x \rangle \vdash^* \langle p, v, y \rangle$ pak $\langle q, uw, x \rangle \vdash^* \langle p, vw, y \rangle$ pro libovolný řetězec $w \in \Sigma^*$.
- 2. Pokud $\langle q, u, x \rangle \vdash^* \langle p, v, y \rangle$ pak $\langle q, u, xz \rangle \vdash^* \langle p, v, yz \rangle$ pro libovolný řetězec $w \in \Gamma^*$.
- 3. Pokud $\langle q, uw, x \rangle \vdash^* \langle p, vw, y \rangle$ pak $\langle q, u, x \rangle \vdash^* \langle p, v, y \rangle$.
- 1.+2. Pokud $\langle q, u, x \rangle \vdash^* \langle p, v, y \rangle$ pak $\langle q, uw, xz \rangle \vdash^* \langle p, vw, yz \rangle$ pro všechny řetězce $w \in \Sigma^*$ a $z \in \Gamma^*$.
- 1.+3. $\langle q, u, x \rangle \vdash^* \langle p, v, y \rangle$ právě když $\langle q, uw, x \rangle \vdash^* \langle p, vw, y \rangle$.

Poznámka 16: Opak 2. vlastnosti neplatí: Pokud $\langle q, u, xz \rangle \vdash^* \langle p, v, yz \rangle$ pak obecně nelze odvodit, že $\langle q, u, x \rangle \vdash^* \langle p, v, y \rangle$. Speciálně: $x = y = \varepsilon$

Poznámka 17: $\langle q, u, z \rangle \vdash^* \langle p, \varepsilon, \varepsilon \rangle$: automat je schopen přejít ze stavu q do p, přitom zkonzumuje řetězec u ze vstupu a řetězec z ze zásobníku, ale bez toho, aniž by se někdy během činnosti dostal pod úroveň řetězce z na zásobníku.

19.7. Od gramatik k automatům

Prokážeme, že ke každé bezkontextové gramatice existuje NZA A tak, že L(G) = N(A). Uvažujme bezkontextovou gramatiku $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$. Zkonstruujeme zásobníkový automat $A = \langle \Sigma, N \cup \Sigma, \{q\}, \delta, q, S, \emptyset \rangle$.

- Zásobníkové symboly se skládají z terminálních a neterminálních symbolů gramatiky
- Množina stavů je jednoprvková
- Množina koncových stavů je prázdná
- \bullet S je počáteční zásobníkový symbol
- \bullet δ simuluje provádění nejlevějších derivací

$$\delta(q,a,z) = \left\{ \begin{array}{ll} \{\langle q,\varepsilon\rangle\} & \text{pokud} \quad a \in \Sigma \text{ a } z = a \\ \{\langle q,y\rangle \mid z \to y \ \in P\} & \text{pokud} \quad a \in \Sigma \text{ a } z \in N \\ \emptyset & \text{jinak} \end{array} \right.$$

- Prvnímu případu říkáme operace srovnání: pokud je na vstupu i na vrcholu zásobníku stejný znak (terminál) pak jsou oba odebrány
- Druhý případ se jmenuje operace expanze: bez čtení vstupu při neterminálu na vrcholu zásobníku se tento neterminál nahradí pravou stranou některého pravidla s tímto neterminálem na levé straně
- U třetího případu dochází k zastavení činnosti

Příklad 46: Uvedeme si gramatiku a na ní ukážeme činnost takového automatu.

```
\begin{split} G &= \langle N, \Sigma, P, S \rangle \\ \Sigma &= \{a, b, c, 0, 1, +, -, *, /, (,)\} \\ N &= \{S, E, C, V\} \\ P &= \{ S \to E, \\ E \to E * E | E / E | E + E | E - E | - E | C | V | (E), \\ C \to 0 C | 1 C | 0 | 1, \\ V \to a V | b V | c V | a | b | c \} \end{split}
```

Řetězec na vstupu Stav zásobníku

10 + (ca * 110)	S
10 + (ca * 110)	E
10 + (ca * 110)	E + E
10 + (ca * 110)	C + E
10 + (ca * 110)	1C + E
0 + (ca * 110)	C + E
0 + (ca * 110)	0+E
+(ca*110)	+E
(ca*110)	E
(ca*110)	(E)
ca*110)	$\stackrel{}{E}$
ca * 110)	E * E
ca * 110)	V*E
ca*110)	cV * E
a * 110)	V * E
a * 110)	a*E
*110)	*E
110)	E)
110)	C
110)	1C
10)	C)
10)	1C
0)	C)
0)	0)
))
ε	arepsilon

Věta 48: Pro každou bezkontextovou gramatiku G existuje NZA A tak, že L(G) = N(A).

Důkaz 41: Uvažujeme gramatiku $G = \langle N, \Sigma, P, S \rangle$ a odtud A zkonstruovaný pomocí oprací expanze a srovnání (předchozí způsob).

Tvrdíme, že pro libovolný řetězec $w \in \Sigma^*$ platí:

$$S \Rightarrow_{G,l}^* w$$
 právě když $\langle q, w, S \rangle \vdash^* \langle q, \varepsilon, \varepsilon \rangle$

• Implikace zleva:

Nechť $S \Rightarrow_{G,l}^* w$, to znamená, že existuje nejlevější derivace $S = X_0, \ldots, X_n = w$. Indukcí pro $i = 0, \ldots, n$ prokážeme, že $\langle q, w, S \rangle \vdash^* \langle q, u_i, z_i \rangle$ pro $w = y_i \cdot u_i$. $X_i = y_i z_i$, kde buď

- 1. $z_i = \varepsilon$ nebo
- 2. $z_i = Av_i$, kde $A \in N$

Pro i=0 je tvrzení zřejmé, protože $x_0=S$ a můžeme položit $y_0=\varepsilon,\,u_i=w$ a $z_0=S.$

Nechť platí tvrzení pro i. Prokážeme jej pro i+1.

Z indukčního předpokladu $\langle q, w, S \rangle \vdash \langle q, u_i, z_i \rangle$ pro $w = y_i u_i$ a $x_i = y_i z_i$. Dále musí platit, že $z_i = A v_i$, jinak by byl x_i ze samách terminálních symbolů a posloupnost $X_1, X_2, \ldots, X_i, X_{i+1}, \ldots$ by nemohla být P-derivace.

Dále z předpokladu $X_i \Rightarrow_{G,l} X_{i+1}$ to jest z indukčního předpokladu $x_i = y_i z_i = y_i A v_i$, A je nejlevější neterminál, tj. existuje pravidlo $A \to w_i \in P$ tak, že $x_{i+1} = y_i w_i v_i$.

NZA A může přejít z konfigurace $\langle q, u_i, z_i \rangle = \langle q, u_i, Av_i \rangle$ do konfigurace $\langle q, u_i, w_i v_i \rangle$ (pomocí expanze). Dále může NZA přecházet do dalších konfiguací postupnou aplikací operace srovnání, dokud není vyprázdněn zásobník nebo není na vrcholu neterminál. Automat nakonec skončí v konfiguraci $\langle q, u_{i+1}, z_{i+1} \rangle$, kde buď $z_{i+1} = \varepsilon$ nebo $z_{i+1} = Bv_{i+1}$ kde $B \in N$.

Zřejmě $w = y_{i+1}u_{i+1}$ kde $x_{i+1} = y_iw_iv_i = y_{i+1}z_{i+1}$.

Ve speciálním případě: i=n dostáváme $\langle q,w,S\rangle \vdash^* \langle q,u_n,z_n\rangle$, kde $w=y_nu_n,\, X_n=y_nz_n=w$ tj. dle 1. vlastnosti, protože z_n je celý z terminálnch symbolů, platí, že $z_n=\varepsilon$, to jest $x_n=y_nz_n=y_n=w$ ale $w=y_nu_n$, odtud $u_n=\varepsilon$.

Takže $\langle q, w, S \rangle \vdash^* \langle q, \varepsilon, \varepsilon \rangle$.

• Implikace zprava:

Prokážeme obecnější tvrzení:

Pro každý neterminál $A\in N$ platí: pokud $\langle q,w,A\rangle \vdash^* \langle ,\varepsilon,\varepsilon\rangle$ pak $A\Rightarrow_{G,l}^* w.$

Požadované tvrzení získáme jako důsledek pro $S \in N$.

Tvrzení se dokazuje přes délku výpočtu (pro n = 0 nelze).

Pro n=1 je triviální, protože $\langle q, w, A \rangle \vdash \langle q, \varepsilon, \varepsilon \rangle$ pak $w=\varepsilon$ a $A \to \varepsilon \in P$.

Předpokládejme, že tvrzení platí pro libovolný výpočet nejvýše u kroků dlouhý a předpokládejme, že výpočet, který se dostane z $\langle q, w, A \rangle$ do $\langle q, \varepsilon, \varepsilon \rangle$ má délku n+1.

První přechod v tomto výpočtu musí nahradit A na vrcholu zásobníku pravou stranou některého pravidla s A na levé straně. Musí tedy existovat $A \to z_1 z_2 \dots z_k \in P$ a $\langle q, w, A \rangle \vdash \langle q, w, z_1 z_2 \dots z_k \rangle$ je první krok výpočtu. Zbývajících n kroků výpočtu musí odstranit $z_1 z_2 \dots z_k$ ze zásobníku.

Řetězec w je ve tvaru $w=x_1x_2\cdots x_i$, kde každá část x_i odpovídá podřetězeci řetězce w, který byl odstraněn ze vstupu po odstranění z_{i-1} z vrcholu zásobníku až do chvíle, kdy byl odstrněn z_i z vrcholu zásobníku.

Formálně: $\langle q, x_i, z_i \rangle \vdash^* \langle q, \varepsilon, \varepsilon \rangle$

Jelikož výpočet nezávisí na části řetězce, který nebyl dosud zkoumán, platí

$$\langle q, x_i x_{i+1} \cdots x_k, z_i \rangle \vdash^* \langle q, x_{i+1} \cdots x_k, \varepsilon \rangle$$

Každý z příslušných výpočtů má délku nejvýše n. Pokud je tedy z_i neterminál, aplikujeme indukční předpoklad $z_i \Rightarrow_{G,l}^* x_i$.

To znamená:

$$A \Rightarrow_{G,l} z_1 z_2 \cdots z_k \Rightarrow_{G,l}^* x_1 z_2 \cdots z_k \Rightarrow_{G,l}^* x_1 x_2 z_3 \cdots z_k \Rightarrow_{G,l}^* x_1 \cdots x_k = w$$

19.8. Od automatů ke gramatikám

Věta 49: Pro každý NZA $A=\langle \Sigma,\Gamma,Q,\delta,q_0,z_0,F\rangle$ existuje bezkontextová gramatika G tak, že L(G)=N(A).

Důkaz 42: Množina N je $N = Q \times \Gamma \times Q \cup \{S\}$. Pravidla gramatiky vypadají následovně:

- Pro každý stav $p \in Q$ obsahuje pravidlo $S \to \langle q_0, z_0, p \rangle$
- Pokud $\langle u, z_1 z_2 \cdots z_k \rangle \in \delta(q, a, z)$, kde $a \in \Sigma \cup \{S\}$, pak pro libovolnou posloupnost stavů $r_1, \ldots, r_n = p \in Q$ platí, že P obsahuje pravidlo

$$\langle q, z, p \rangle \to a \langle r, z_1, u_1 \rangle \langle r_1, z_2, u_2 \rangle \cdots \langle r_{k-1}, z_k, u_k \rangle$$

Speciálně pokud $\langle r,\varepsilon\rangle\in\delta(q,a,z)$ pakPobsahuje pravidlo $\langle q,z,r\rangle\to a$ Důkaz někdy příště . . .

 $\mathbf{D} \hat{\mathbf{u}} \mathbf{s} \mathbf{ledek}$ 5: Ke každému NZA existuje ekvivalentní automat rozpoznávající stejný jazyk, který má pouze 1 stav.